

- [ΕΥΡΟΣΤΡΑΤΟΣ](#)
- [ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ](#)
- [ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ. ΜΟΙΡΑΙΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ](#)
- [Η ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ](#)
- [ΙΣΛΑΜΙΚΗ ΦΟΝΤΑΜΕΝΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ](#)
- [ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ](#)
- [ΘΕΣΕΙΣ](#)
- [FOREIGNERS BRIEFING](#)

ΕΥΡΩΣΤΡΑΤΟΣ – ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ – ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Γ. ΚΟΡΑΚΗ

Τι θα γίνει τελικά με τον «Ευρωστράτο» ; Αυτό ήταν το ερώτημα που κυριαρχούσε για ένα χρονικό διάστημα στην ελληνική κοινή γνώμη, όταν διαπιστώθηκε ότι είχαμε υποτιμήσει ως χώρα τη δυναμική που δημιουργήθηκε με το κείμενο της Κωνσταντινούπολης που είχαν εκπονήσει οι Αμερικανοί, οι Βρετανοί και οι Τούρκοι.

Ειδικοί και μη ειδικοί, διερωτώντο τότε γιατί ως χώρα δεν κινηθήκαμε να αποτρέψουμε τα δυσάρεστα επακόλουθα των συσκέψεων μεταξύ των λοιπών χωρών που ήταν γνωστό που αποσκοπούσαν από τον Αύγουστο του 2001. Η απάντηση δεν έχει ιδιαίτερη σημασία. Άλλωστε, κάλλιο αργά παρά ποτέ.

Η χώρα μας δεν αποδέχθηκε τη ρύθμιση που προέβλεπε η συμφωνία των τριών με αποτέλεσμα να αρχίσει ένας κύκλος διαβουλεύσεων το πρώτο εξάμηνο του 2002. Στη Σύνοδο Κορυφής της Βαρκελώνης (15 Μαρτίου 2002) με διπλωματικούς ελιγμούς αποφεύχθηκε η «εισαγωγή» του θέματος του Ευρωστρατού στην ημερησία διάταξη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, πράγμα που θα οδηγούσε τη χώρα μας στην άσκηση βέτο. Οι διπλωματικές ζυμώσεις συνεχίσθηκαν με αποτέλεσμα στο κείμενο των συμπερασμάτων της Προεδρίας της Ε.Ε. στην Σύνοδο της Σεβίλλης (22 Ιουνίου 2002) να προστεθεί η φράση «Η διαβούλευση με χώρες-μέλη του ΝΑΤΟ, μη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι συμβουλευτικού χαρακτήρα και σε καμία περίπτωση τα κράτη αυτά δεν έχουν δικαίωμα βέτο σε αποστολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.....».

Επίσης αναφέρει ότι οποιαδήποτε επιχείρηση αναληφθεί σε εθνικό χώρο χώρας-μέλους πρέπει να λαμβάνει υπ' όψη και τα εθνικά συμφέροντα της οικείας χώρας-μέλους. Με το περιεχόμενο της «διακήρυξης» τα αρχηγών κρατών και κυβερνήσεως των 15 της Συνόδου της Σεβίλλης «εξουδετερώθηκε» το δικαίωμα της Τουρκίας να έχει εμπλοκή στους μηχανισμούς λήψεως αποφάσεων, κάτι που αντίκειται στην βασική αρχή της αυτονομίας στη δράση του Ευρωστρατού και την προνομιακή μεταχείριση της Τουρκίας σε επιχειρήσεις έναντι της Ελλάδας και της Κύπρου.

Η Τουρκία από την πλευρά της αμφισβητεί ότι στη Σεβίλλη «λήφθηκε απόφαση» του Συμβουλίου της Ε.Ε., θεωρεί ότι στη Σεβίλλη έχει επιτευχθεί μια «κατ' αρχήν συνεννόηση μεταξύ των 15» σχετικά με το θέμα του Ευρωστρατού, αλλά δεν αποδέχεται ότι έχει ακυρωθεί το λεγόμενο «κείμενο της Κωνσταντινούπολης» και δεν έχει δεσμευθεί να μην ασκεί το δικαίωμα του βέτο που έχει στο ΝΑΤΟ για κάθε περίπτωση που θα χρησιμοποιείται η υποδομή του ΝΑΤΟ.

Έτσι αποτυπώνεται η σημερινή εξέλιξη του θέματος του Ευρωστρατού από πλευράς λήψεως αποφάσεων στα θεσμικά όργανα της Ε.Ε.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι στη χώρα μας δώσαμε στον Ευρωστράτο επιχειρησιακές δυνατότητες που δεν έχει. Στη Σύνοδο Κορυφής της Νίκαιας πέρυσι, οι ηγέτες της Ε.Ε. αποδέχθηκαν ότι τον κύριο λόγο για την ευρωπαϊκή άμυνα θα συνεχίσει να έχει το ΝΑΤΟ, μέσω των υποδομών του και αυτό για να αποφευχθεί η

δημιουργία παράλληλων υποδομών που συνεπάγεται οικονομικό τίμημα. Ο Ευρωστρατός θα επεμβαίνει σε περιφερειακές κρίσεις εκεί όπου δεν θέλουν να αναμειχθούν οι ΗΠΑ μέσω του NATO. Θα αναλαμβάνει δηλαδή αποστολές αναζήτησης και διάσωσης (SAR), ανθρωπιστικές, διατήρησης και επιβολής της Ευρώπης. Ως πρώτη αποστολή έχει αποφασισθεί να είναι η αντικατάσταση της διεθνούς αστυνομικής δύναμης του ΟΗΕ στα Σκόπια και τη Βοσνία. Σ' αυτή τη δύναμη θα διαθέσουν δυνάμεις οι 14 χώρες-μέλη της Ε.Ε. (15 πλην της Δανίας) και οι υπό ένταξη χώρες. Στόχος είναι να αποφευχθεί από 1-1-2003 μια δύναμη 60.000 ατόμων. Οι συνεισφορές των κρατών έφθασαν τις 100.000 άτομα, 400 Α/Φ και 100 πλοία. Φυσικά μέχρι σήμερα δεν έχει ληφθεί τελική απόφαση όσον αφορά τη διοικητική δομή, την διαδικασία λήψεως αποφάσεων και την γεωγραφική αρμοδιότητά του.

Κατά τη διάρκεια του ψυχρού πολέμου υπήρχε δυσπιστία και καχυποψία της Ουάσιγκτον για την πρόωση από την Ευρώπη κοινής αμυντικής πολιτικής. Ο πρώτος πόλεμος που διεξήγαγε το NATO από της ιδρύσεώς του (πόλεμος εναντίον του Κοσσυφοπεδίου) ήταν εξαιρετικά αποκαλυπτικός κατά μια διαφορετική έννοια. Ορισμένοι σύμμαχοι των ΗΠΑ ανακάλυψαν ότι το NATO είναι ένας μηχανισμός στον οποίον κυριαρχούν οι ΗΠΑ. Ο πόλεμος αυτός απογύμνωσε και ίσως να ενίσχυσε τις διαφωνίες μεταξύ Αμερικανών και Ευρωπαίων.

Η Ε.Ε. κινείται ανάμεσα στις προκλήσεις του Αμερικανικού ηγεμονισμού, των ενδοευρωπαϊκών αντιθέσεων και της παγκοσμιοποίησης με αποτέλεσμα η αμυντική χειραφέτηση της Ευρώπης να παρουσιάζει όλες αυτές τις παρενέργειες που διαπιστώσαμε στην προσπάθεια δημιουργίας του Ευρωστρατού.

Στις Ευρωατλαντικές σχέσεις στα 53 χρόνια διαδρομής του NATO υπήρχαν οι ιδιαιτερότητες. Από την 11^η Σεπτεμβρίου 2001 έχει δημιουργηθεί ένα διαφορετικό πλαίσιο σ' αυτές, με τις ΗΠΑ να κινούνται σε μια ακόμη πιο απόλυτης λογικής επιβολής των θέσεών τους ενώ οι αντιδράσεις στην Ευρώπη έχουν καμφθεί εκτός από ορισμένες μεμονωμένες περιπτώσεις. Η αντιπαράθεση μεταξύ των «Ατλαντιστών» (ΗΠΑ, Αγγλία, Νορβηγία) και «Ευρωπαϊστών» (Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία) στην Ε.Ε. έχει αμβλυνθεί καθώς η αντιμετώπιση της τρομοκρατίας που έχει αναμφισβήτητα προτεραιότητα έχει δημιουργήσει τις προϋποθέσεις ώστε τα ειδικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν χώρες όπως η Ελλάδα από τον καθορισμό των σχέσεων συνεργασίας NATO και Ευρωπαϊκής δύναμης ταχείας αντίδρασης να έχουν χάσει τον θεσμικό ευρωπαϊκό «μανδύα» και να προσπαθούν να τα παρουσιάσουν ως ασήμαντες ιδιαιτερότητες και ανησυχίες που πρέπει να ξεπεραστούν με την μέθοδο «να τα βρουν μεταξύ τους». Εάν λάβουμε υπόψη μας και τον αναβαθμισμένο γεωστρατηγικό ρόλο που έχει ανατεθεί στην Τουρκία από τον αμερικανικό αντιτρομοκρατικό σχεδιασμό και το γεγονός ότι παραδοσιακοί «ευρωπαϊστές» όπως οι Γάλλοι, έχουν χαμηλώσει τους τόνους και έχουν ευθυγραμμισθεί με την υπερατλαντική πολιτική. Είμαστε υποχρεωμένοι ως χώρα να παραμείνουμε ενσωματωμένοι στα ισχυρά συστήματα ασφαλείας (τα υπάρχοντα και πιθανά νέα τοιαύτα) εργαζόμενοι ανταγωνιστικά προς τους «εχθρούς», συναγωνιστικά προς τους «εχθρούς των εχθρών μας». Εξυπηρετούνται καλύτερα τα εθνικά μας συμφέροντα όταν επιβεβαιώνουμε την «ηγετική παρουσία μας» στα Βαλκάνια και στις εκεί επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πιστεύω ότι οποιαδήποτε τελική ρύθμιση στο θέμα των σχέσεων της Ευρωπαϊκής πολιτικής Αμύνης και Ασφαλείας με το NATO θα αντικατοπτρίζει την υπεροχή και όχι την ισότητα του NATO έναντι της Ε.Ε. και θα λαμβάνει ως εκ τούτου τα συμφέροντα της Τουρκίας και στο πλαίσιο αυτό υποχρεούμαστε ως χώρα να

συντονίσουμε όλες τις δυνάμεις μας για να εξασφαλίσουμε τον κεντρικό μας στόχο που είναι η κατοχύρωση της ασφάλειάς μας (επιβίωση, εδαφική κυριαρχία, ανεξαρτησία) σε ένα άναρχο πολιτικό διεθνή στίβο που δεν στηρίζεται στις αρχές του δικαίου και της ηθικής αλλά στην ισχύ και δύναμη των όπλων.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ

Του Υποστρατήγου ε.α. Α. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ψυχολόγου – Διδάκτορος Φιλοσοφίας

Εισαγωγικά

Η αιφνιδιαστική και λίαν τολμηρή επίθεση εναντίον των Διδύμων Πύργων – όπως επεκράτησε να λέγεται – στην Αμερική την 11^η Σεπτεμβρίου 2001 θα είναι για πολλά χρόνια επίκαιρη, γιατί σημάδεψε την εποχή μας σε οικουμενική κλίμακα και συγχρόνως σηματοδότησε την μορφή και την επιμονή της πάλης μεταξύ των αδικουμένων και των αδικούντων, ανάμεσα στους αδύνατους και στους δυνατούς, στον δεσποτισμό και στην ελευθερία των λαών και τέλος τον σκληρό και δόλιο αγώνα για το συμφέρον των ολίγων έναντι αυτού του κοινωνικού συνόλου.¹

Πολιτική Παγκοσμιοποίησης

Μετά την πτώση του Κομμουνιστικού Συνασπισμού της Σοβιετικής Ένωσης ως πρώτη Υπερδύναμη στον Πλανήτη μας έμεινε, ως γνωστόν, η Αμερική. Η υπερισχύς αυτή της Αμερικής εκφράζεται πλανητικά σε διάφορες κατευθύνσεις : οικονομικά, στρατιωτικά, τεχνικά και πολιτικά ὡ υποστηρίζεται δε ιδεολογικά από την φιλοσοφία του ωφελιμισμού και του δυνατού.²

Μοναδική της επιδίωξη παραμένει η ολοκλήρωση και η παγίωση της κατισχύος της σε ολόκληρο τον Πλανήτη, μη επιτρέπouσα να αναπτυχθεί άλλη ανταγωνίστρια Μεγάλη Δύναμη στον Πλανήτη, αλλά ούτε επίσης οποιαδήποτε ανταρσία, η οποία διεθνοποιήθηκε με το όνομα ως τρομοκρατία. Χάριν Δε αυτής της σκοπιμότητας, διατυπώνεται η γνώμη, ότι χρησιμοποιείται και ο Ψυχολογικός Πόλεμος, υψηλού διανοητικού επιπέδου, με την παγκόσμια κυκλοφορία των συγγραμμάτων για τα οποία λίγο ή πολύ όλοι κάτι γνωρίζουμε, τα οποία έχουν ένα προφητικό χαρακτήρα και ακριβώς ένεκα αυτής της ιδιότητας, δύνανται να αποδοθούν τα εγειρόμενα ερωτηματικά ως προς την αξιοπιστία τους.

Το πρώτο σύγγραμμα είναι αυτό του Φράνσις Φουκουγιάμα, πρώην αξιωματούχου του Υπουργείου Εξωτερικών της Αμερικής, με τίτλο : «Το Τέλος της Ιστορίας και ο Τελευταίος Άνθρωπος» και το οποίο έτυχε να μελετήσω και στο οποίο εμπειριστατωμένα αποδεικνύει την επικράτηση σε παγκόσμιο επίπεδο της Φιλελεύθερης Δημοκρατίας ως τέλος της ιστορίας, αλλά βέβαια με κύριο φιλοσοφικό και ψυχολογικό επιχείρημα ότι εξυπηρετεί την ανθρώπινη ανάγκη για επικράτηση του ισχυρού, ενώ εκτιμάται από τον γράφοντα ότι δικαιότερη είναι η άποψη ότι η

Φιλελεύθερη Δημοκρατία παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε πολίτη την Πλατωνική αρχή : να επιλέγει μέσα στην πόλη την εργασία που ταιριάζει στη φύση του.

Όσον αφορά για τον «τελευταίο άνθρωπο», περιγράφεται ο νωχελής και ο «ευδαιμονικός» άνθρωπος της εποχής μας, ο οποίος έχει απομακρυνθεί από την κλασική ηρωϊκή φυσιογνωμία των αξιών και της αρετής και έτσι, κατ'αυτόν τον τρόπο, προβάλλεται το νέο πρότυπο του ανθρώπου-πολίτη, που είναι αυτός του «big-brother» και του «bar», πρότυπα τα οποία ολοκληρώνουν την σκοπιμότητα των ναρκωτικών προκειμένου να κατισχύσει ο δυνατός, ο ισχυρός.....

Όσον αφορά για το άλλο σύγγραμμα του Σάμιουελ Π. Χάντιγκτον, που αναφέρεται ότι οι μελλοντικοί πόλεμοι θα είναι μεταξύ πολιτισμών, φέρουν τον τίτλο : «Η Σύγκρουση των Πολιτισμών και ο Ανασχηματισμός της Παγκόσμιας Τάξης», δύναται να διατυπωθεί η άποψη ότι και αυτό εκφράζει την πολιτική σκοπιμότητα της παγκοσμιοποίησης της Αμερικής, όπως αποδεικνύουν τα γεγονότα μετά την επίθεση της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001 στους Δίδυμους Πύργους, όπου κατ'επίφαση παρουσιάσθηκε ως πόλεμος των Ισλαμιστών εναντίον των Χριστιανών, ενώ κατ'ουσίαν απέβλεπε στον διαχωρισμό Ανατολής και Δύσης και την κυριαρχία επί των πετρελαίων της Ανατολής.

Αυτή με λίγα λόγια είναι η πολιτική της Παγκοσμιοποίησης, όπως επικράτησε να λέγεται.

Οι Αντιδράσεις των Αδυνάτων

Δεν πρόκειται στην παρούσα εργασία να αναλυθούν οι πολιτικές των άλλων Μεγάλων Δυνάμεων (Ενωμένης Ευρώπης, η οποία προσπαθεί να αυτονομηθεί από την κηδεμονία της Αμερικής – πολύ περισσότερο η Ελλάδα – της Ρωσίας που προσπαθεί να αναλάβει, της Κίνας η οποία θέλει πολλά για να παίξει πρωταγωνιστικό παγκόσμιο ρόλο κ.λ.π.), προτιμάται όμως να γίνει μία σύντομη πάλι αναφορά στις αντιδράσεις των αδυνάτων έναντι τα παγκοσμιοποίησης, διότι εκεί φαίνεται ο ανθρώπινος χαρακτήρας του δικαίου και των άλλων ιδανικών του αγώνα τους, έστω και αν χρησιμοποιείται και εδώ η βία κατά ένα αντικοινωνικό τρόπο ως τρομοκρατία, όπως πράγματι υπήρξε η τραγική αυτή επίθεση στους Δίδυμους Πύργους της Ουάσιγκτον, όπου υπήρξαν θύματα ανύποπτοι αθώοι Αμερικανοί πολίτες, γεγονός που συγκλόνησε τη διεθνή κοινή γνώμη.

Υποχρεώνεται ο Αδύνατος από τον Δυνατό να καταφύγει σε τρομοκρατικές ενέργειες και αποκορύφωμα τέτοιων επιθέσεων είναι μάρτυρας αυτές τις ημέρες όλη η ανθρωπότητα, που οι Παλαιστίνιοι στον ιερό αγώνα τους για αυτονομία και ελευθερία συμπαρασύρουν στο δικό τους ολοκαύτωμα και αθώους πολίτες Ισραηλίτες.

Δυστυχώς η τρομοκρατία κατόνησε το Όπλο του Αδυνάτου, ώστε κατ'ανορθόδοξο και αιφνιδιαστικό και με δική του πρωτοβουλία να επιλέγει και να προσβάλλει στόχους, ώστε να επιτυγχάνει ψυχολογικά και πολιτικά αποτελέσματα.

Αυτή υπήρξε η δράση της διεθνούς τρομοκρατικής οργάνωσης Αλ-Κάϊντα, με αρχηγό της τον πλούσιο Σαουδάραβα Μπιν Λάντεν, ο οποίος άριστα εκμεταλλεύθηκε τις Ισλαμικές Θρησκευτικές πεποιθήσεις των Λαών της Ανατολής κυρίως σ'ένα αντιαμερικανικό μένος, με τη γνωστή κατάληψη του πολέμου του Αφγανιστάν και την ηρωποίηση-«αγιοποίηση» του Μπιν Λάντεν από τους πεπεισμένους Ισλαμιστές.

Οι συγκρούσεις αυτές έφεραν στην επιφάνεια του κόσμου τον Ισλαμικό θρησκευτικό φανατισμό και ο οποίος έδειξε ότι θα μπορούσαν να επαληθευθούν οι προφητείες του Χάντιγκτον περί Πολέμων των Θρησκειών.

Αυτός όμως ο Ισλαμικός θρησκευτικός φανατισμός αποκαλύπτει και δύο άλλα πρόσωπα, αφ'ενός μεν τη δύναμη της πίστης, η οποία φτωχούς λαούς εξοπλίζει με αγωνιστικό σθένος μέχρι αυτοθυσίας και αφ'ετέρου την αδυναμία να τυφλώνει τις συνειδήσεις των ανθρώπων, να αφαιρεί από τους ανθρώπους τον λόγο, με αποτέλεσμα οι λαοί αυτοί να δημιουργούν επικίνδυνες κλειστές και όχι ανοιχτές κοινωνίες.³

Αλλά, προς το όλον θέμα της αντίδρασης των Ανίσχυρων εναντίον της εκμετάλλευσης από τους Ισχυρούς της Γης, δεν είναι άσχετα και το παγκόσμιο κίνημα των Αδυνάτων, με έντονες διαμαρτυρίες κοινωνικών ομάδων απ'όλο τον κόσμο κατά τις συνεδρίες των Αρχηγών Κρατών των οκτώ (8) πλουσίων χωρών του Πλανήτη.

Κατόπιν όλων αυτών γεννάται το ερώτημα : Μήπως τώρα, που έπεσαν τα κομμουνιστικά καθεστώτα, επαληθευθεί το κάλεσμα του Κάρλ Μάρξ : «Προλετάριοι όλου του κόσμου ενωθείτε».

Η πρόσφατη ιστορία έχει διδάξει : Οι Λαοί δεν αντέχουν ούτε Κομμουνιστικά αλλά ούτε Αποικιακά Καθεστώτα.....!

Πολιτική των Πολιτισμών

Πράγματι λοιπόν οι συγκρούσεις αυτές έφεραν στην επιφάνεια τον θρησκευτικό φανατισμό σε μία σοβαρή μερίδα των Ισλαμιστών συνανθρώπων μας, στην Ανατολή κυρίως.

Ένας φανατισμός ο οποίος ιστορικά προέκυψε από τις φαινομενικές διαφορές μεταξύ Ισλαμικής Θρησκείας και της Επιστήμης στις τελευταίες εποχές, ενώ κατά τον Μεσαίωνα – όπως θα δούμε αμέσως στη συνέχεια του παρόντος κειμένου – κατά την Αραβική ανάπτυξη, το Θρησκευτικό Ισλάμ συνυπάρχει άριστα με την Επιστήμη μέσω της αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας.

Αλλά εάν έχουμε κάποια έξαρση του Ισλαμικού φανατισμού (τον οποίον εκμεταλλεύονται ποικιλοτρόπως ένεκεν πολιτικο-στρατηγικών και οικονομικών σκοπιμοτήτων) με αντιαμερικανική κατεύθυνση, ως επί το πλείστον, δεν είναι άμοιρη ευθυνών γι'αυτό το φαινόμενο και η ίδια η Αμερική ως Υπερδύναμη του Κόσμου. Η ευθύνη της Αμερικής, κατά την γνώμη μας, έγκειται στην φιλοσοφία της παγκόσμιας

πολιτικής της. Φρονώ ότι είναι ασύμφορο και για την ίδια να ακολουθεί την Μακιαβελική ηθική στην παγκόσμια πολιτική της και να μην εφαρμόζει τις αρχές της πολιτικής των αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων και κυρίως του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη, των θεμελιωτών της Πολιτικής Επιστήμης με αξίες, οι οποίες καταξιώθηκαν οικουμενικά και διαχρονικά.

Είναι ασυμβίβαστο για την Αμερική – αλλά και για οποιαδήποτε άλλη Μεγάλη Πολιτεία – η οποία θεωρείται υποδειγματική πολιτεία της Φιλελεύθερης Δημοκρατίας να ακολουθεί Μακιαβελική ηθική στην πολιτική της και ίσως η αντίφαση αυτή δημιουργεί και τη μεγάλη αντίδραση των Αδυνάτων της Γης. Δεν είναι δυνατόν σε αντικατάσταση των ιδεολογικών παραπετασμάτων να υψώνομε θρησκευτικά τοιαύτα και να ομιλούμε περί πολέμων μεταξύ των Θρησκειών. Οι Θρησκείες και Ιδεολογίες ενώνουν και δεν χωρίζουν τους ανθρώπους, διότι αμφότερες αποβλέπουν στη βελτίωση αυτού του ίδιου του ανθρώπου.

Έχουν παρέλθει οι εποχές των θρησκευτικών και ιδεολογικών παραπετασμάτων, διότι η ανθρώπινη διάνοια εξελίσσεται και διευρύνονται οι συνειδήσεις και γκρεμίζονται μεταξύ των ανθρώπων τα διαχωριστικά τείχη.

Αλλά ούτε τη φιλοσοφία του «Δυνατού Αφέντη» από τη μια πλευρά και του «Νωχελούς Δούλου» από την άλλη πλευρά δέχεται η ανθρωπότητα.

Ακριβώς λόγω αυτής της εξέλιξης του ανθρώπου σημαίνει ότι ήλθε η εποχή των Σοφών στην Πολιτική.

Μία πολιτική της Επιστήμης που θα συνθέτει τις ιδεολογικές και πολιτισμικές διαφορές σε οικουμενική, πανανθρώπινη ενότητα.

Σε μια παγκόσμια πολιτική των πολιτισμών...!

Ελληνισμός και Ισλαμισμός ⁴

Δεν είναι τυχαίο ιστορικό γεγονός ότι παγκόσμιες αυτοκρατορίες (από όσα δύναμαι να γνωρίζω), όπως αυτή του Μεγάλου Αλεξάνδρου, των Ρωμαίων, του Βυζαντίου, αλλά και αυτή των Μουσουλμάνων Αράβων από τον 7^ο έως τον 16^ο αιώνα την Αρχαία Ελληνική Γραμματεία του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη αξιοποίησαν πολιτισμική επένδυση της Δύναμής τους, γι' αυτό και διατηρήθηκαν επί πολλά χρόνια.

Ενώ η σύγχρονη Αυτοκρατορία της Αμερικής επέλεξε από την αρχαία Ελληνική Γραμματεία την Ωφελμιστική και Επιφανειακή Φιλοσοφία των Σοφιστών και όχι των Φιλοσόφων, γι' αυτό και ακούγονται τριγμοί στα θεμέλιά της πριν ακόμα παγιωθεί ως Παγκόσμια Υπερδύναμη.

Με τους αρχαίους Έλληνες Φιλοσόφους (Πλάτωνα, Αριστοτέλη, Δημόκριτο, Πυθαγόρα, Αρχιμήδη, Ιπποκράτη κ.λ.π.) οι Μουσουλμάνοι Άραβες κατά την χρυσή

εποχή τους όχι μόνον εξάλειψαν τον θρησκευτικό φανατισμό τους, αλλά επέφεραν στους πληθυσμούς τους και την λεγόμενη Ισλαμική Επανάσταση, καθόσον μεγάλη υπήρξε η περιέργεια να γνωρίζουν περισσότερα, ώστε πειστικότερα να αποδεικνύεται στην ευαισθησία τους η ύπαρξη του Θεού.

Αποτέλεσμα αυτής της Ισλαμικής Επανάστασης ήταν οι Μουσουλμάνοι Άραβες να καταστούν κέντρο πολιτισμού σε τέχνες και επιστήμες συμβάλλοντας στην Αναγέννηση Ευρώπης και Ανατολής.

Η Ελλάδα λόγω γεωγραφικής θέσης, αλλά και του πολιτισμού της δύναται και σήμερα να παίξει πρωταγωνιστικό πολιτισμικό ρόλο μεταξύ Ανατολής και Δύσης.

Ήδη μια προσπάθεια συνάντησης των θρησκειών σημειώθηκε από την επίσκεψη του προκαθήμενου της Ορθοδοξίας Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Βαρθολομαίου στον Θρησκευτικό Ισλαμικό Ηγέτη του Ιράν.

Αξίζει, κατά την γνώμη μας, να ενισχυθεί και να συνεχισθεί αυτή η προσπάθεια, διότι οι πολιτισμοί και οι θρησκείες δεν συγκρούονται, αλλά αλληλοσυμπληρώνονται και ως εκ τούτου ενώνουν τους ανθρώπους.

Ακόμα, εκτιμάται, ότι δεν είναι αρκετή μόνο η συνάντηση ορθοδοξίας και Ισλάμ, είναι επιβεβλημένη, αναγκαία και χρήσιμη και τώρα, όπως στον Μεσαίωνα, η πολιτισμική συνάντηση στην Φιλοσοφία, στις Επιστήμες και στις Τέχνες του Ελληνισμού με τους Μουσουλμάνους, ώστε η Ελλάδα να γεφυρώσει και πάλι σήμερα τη Δύση με την Ανατολή.

Δικαιωματικά ανήκει στην Ελλάδα αυτός ο ρόλος να δοθεί από τη Διεθνή Κοινότητα, αλλά και η ίδια η Ελλάδα μόνη της να τον διεκδικήσει...!⁵

Προοπτικές

Η παγκοσμιοποίηση έχει καιρόν ακόμη να διορθώσει την πολιτική της προς τον ηθικό ανθρώπινο χαρακτήρα προς δόξαν της ιστορίας της ανθρωπότητας, αλλά και αυτής της ίδιας της Υπερδύναμης της Αμερικής. Αλλά και αν, παρ'έλπιδα, δεν υπάρξει διόρθωση της παγκοσμιοποιημένης πολιτικής και το πρόσωπό της χαρακτηρίζουν ωφελιμιστικές φιλοσοφίες και συγκρουσιακές καταστάσεις, εκτιμάται ότι με το τέλος της θα μείνει στην ανθρωπότητα ως καταστάλαγμα το οικουμενικό πνεύμα επικοινωνίας, ως πρακτικό αποτέλεσμα της τεχνικής εξέλιξης, της παγκόσμιας ελεύθερης αγοράς και της φιλελεύθερης δημοκρατικής πολιτείας.

Είναι όμως απαραίτητο τα αγαθά να απολαμβάνει ο άνθρωπος μέσα από συγκρούσεις και πολέμους ; Δεν είναι προτιμότερο και ανθρωπινότερο να απολαμβάνει την ευδαιμονία της ειρήνης από την αίγλη της πολιτικής ευδοξίας και της ευπραξίας των Ισχυρών της Γης ;

Επίλογος

Η Δύναμη αποτελεί θεμελιώδες γνώρισμα της φύσης, η οποία εντασσόμενη μέσα στους φυσικούς νόμους αποβαίνει ευεργετική και δημιουργική γι'αυτή την ίδια τη φύση. Έτσι και η πολιτική, η στρατιωτική και η οικονομική δύναμη εντασσόμενη μέσα στους σοφούς κοινωνικούς νόμους, εργάζεται και καταλήγει για το καλό της ανθρωπότητας.

Δεν μένει τίποτε άλλα παρά οι Σοφοί του κόσμου να ενωθούν και να κάνουν πραγματικότητα το όραμα του θεϊκού Πλάτωνα : Οι φιλόσοφοι να γίνουν πολιτικοί και οι πολιτικοί φιλόσοφοι.

Είναι αίτημα των καιρών μας η Επιστημονικοποίηση της Πολιτικής....!

Σημειώσεις – Σχόλια

Ελήφθησαν στοιχεία από :

1. Ημερίδα. Διεθνείς Εξελίξεις μετά την 11^η Σεπτεμβρίου 2001 – Προοπτικές. «Εθνικές Επάλξεις». Αριθμός Τεύχους 49. Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2001. Σελίδες 24-38.
2. Πέτρος Παπακωνσταντίνου. «Ισλαμική Απειλή» : Μύθος και Πραγματικότητα. Εφημερίδα «Καθημερινή». 4 Νοεμβρίου 2001. Σελίδα 18.
3. Γρηγόρης Καλοκαιρινός. Ο Θεός του...χθες και η σημερινοί «Θεοί». Εφημερίδα «Καθημερινή». 4 Νοεμβρίου 2001. Σελίδα 28.
4. Dennis Overbye. New York Time. Η Επιστημονική Επανάσταση του Ισλάμ. Εφημερίδα «Καθημερινή». 4 Νοεμβρίου 2001. Σελίδα 18.
5. Για την συνάντηση της Ελληνικής και Ισλαμικής Διανόησης υπήρξε παρέμβαση του Συντάκτη της παρούσας κατά την ομιλία του Αναπληρωτή Καθηγητή Πανεπιστημίου Αιγαίου Κωνσταντίνου Ρωμανού, την 4 Απριλίου 2002 με θέμα : «Η Ελληνική Φιλοσοφική Παιδεία στο Ισλάμ», δοθείσα στα πλαίσια της «Ελληνικής Φιλοσοφικής Εταιρείας».

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

ΜΟΙΡΑΙΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ

Του Στρατηγού ε.α. Δ. ΣΚΑΡΒΕΛΗ

Ακαδημαϊκού – Επιτίμου Αρχηγού ΓΕΕΘΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Αλλά και οι κατά καιρούς Στρατιωτικές Ηγεσίες έχουν μεγάλο μερίδιο ευθύνης για την τραγωδία που έπληξε το Έθνος. Στα δύο περίπου έτη πολεμικών επιχειρήσεων (1920-1922) εγράφησαν απaráμιλλες σελίδες ανδρείας και ηρωϊσμού από μέρους των Ελλήνων αξιωματικών και οπλιτών οι οποίοι επέτυχαν περιφανείς νίκες τα πεδία των μαχών. Μέχρι τον Αύγουστο του 1922, όταν εξεδηλώθη η τουρκική επίθεση, ο Έλληνας μαχητής δεν είχε γνωρίσει ήττα επί του πεδίου της μάχης. Εδώ ισχύει το λεγόμενο ότι... «*ένας στρατός ημπορεί να κερδίσει όλες τας μάχας, αλλά να χάσει τον πόλεμο*». Και πράγματι εκέρδισε ο ελληνικός στρατός όλες τις μάχες, αλλά αυτό δεν επέφερε το πέρας του πολέμου, διότι δεν είχε επιτευχθεί ο πολιτικός σκοπός του, η συνθηκολόγηση του Κεμάλ, έως ότου αντεστράφησαν οι όροι υπέρ των Τούρκων.

Η στρατιωτική ηγεσία ώφειλε λοιπόν να υποδείξει στην κυβέρνηση ή, όπως εξελίσσοντο τα πολιτικά πράγματα, να υποδεικνύει στην εκάστοτε κυβέρνηση, με ειλικρίνεια και με αδιάσειστα στοιχεία, με παρρησία και πειστικότητα, την πραγματική στρατιωτική κατάσταση και τα όρια των στρατιωτικών δυνατοτήτων. Αυτή η υποχρέωσή της, διότι περί υποχρεώσεως πρόκειται, φαίνεται ότι δεν εκπληρώθηκε στο βαθμό που έπρεπε. Είτε από υπερεμπιστοσύνη, είτε από λανθασμένες εκτιμήσεις για τον αντίπαλο, η Στρατιά Μ.Α., όπως και η κυβέρνηση, φαίνεται ότι σύρθηκε σε επιχειρήσεις, χωρίς να έχει σταθμίσει όλους τους παράγοντες και το επόμενο βήμα. Και αν αυτό στην πολιτική μπορεί να συμβαίνει, διότι τα όριά της είναι ευρύτερα και λιγότερο προσδιορισίμα, στο στρατιωτικό πεδίο τα πράγματα είναι μετρήσιμα, συγκρίσιμα και πάντως τίποτε δεν επιτρέπεται να αφήνεται στην τύχη. Και από τις δύο πλευρές έλειπε σε κάποιες κρίσιμες στιγμές η αποφασιστικότητα και η αποδοχή του μικρότερου κακού, ως καλύτερου από ένα μεγάλο πλήγμα. Το περίεργο είναι ότι δεν φαίνεται να απασχόλησε ποτέ τους πολιτικούς και στρατιωτικούς ηγήτορες το θέμα της διατήρησης των καταλαμβανομένων εδαφών, διότι το λεγόμενο..... «*να διατηρήσεις είναι δυσκολώτερο του να κατακτήσεις*» είναι απολύτως ορθό. Και είναι βέβαιο ότι αν προχωρούσε η Στρατιά Μ.Α. σε βάθος – όπως και έπραξε περνώντας και τον Σαγγάριο ποταμό – χωρίς να επιτύχει τη συνθηκολόγηση, από μόνη της θα εξαναγκαζόταν να εγκαταλείψει το κτηθέν έδαφος, μη δυναμένη να το διατηρήσει, όπως και έγινε.

Όπως έχει ήδη γραφεί, αντί η Στρατιά Μ.Α. να επιχειρήσει κατά του Κεμάλ, αμέσως μετά την υπογραφή της Συνθήκης των Σεβρών (Αύγουστος 1920) ή και αμέσως μετά τις εκλογές, ο προεκλογικός πυρετός και η μετεκλογική ρευστότητα την άφησαν αδρανούσα. Έτσι παρεχωρήθη χρόνος στον Κεμάλ να εδραιωθεί στο εσωτερικό. Εκμεταλλευθείς τη Συνθήκη την οποία και δεν αναγνώρισε, καταφέρθηκε

κατά του υπογράφαντος αυτήν Σουλτάνου και με την κατ'αυτού κατηγορία ότι συμφώνησε για το διαμελισμό της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, κέρδισε την εμπιστοσύνη των Τούρκων. Δια πυρός, σιδήρου και αγχόνης εθεμελίωσε το κράτος του στην Άγκυρα, μακριά από τη σουλτανική πρωτεύουσα, την Πόλη. Πρώτο του μέλημα ήταν η ισχυροποίηση των στρατιωτικών δυνάμεών του, διότι αντιλήφθηκε ότι μόνο με την «ισχύ» θα μπορούσε να ελπίζει στην εδραίωση του νέου τουρκικού κράτους. Διέβλεψε ότι τη Συνθήκη των Σεβρών δεν θα την υπεστήριζαν οι Σύμμαχοι της Ελλάδος και αφού ανέπτυξε διπλωματική δραστηριότητα επέτυχε και τη βοήθειά τους.

Έτσι, με σημαντική καθυστέρηση η κυβέρνηση αποφάσισε το Μάρτιο του 1921 να επιχειρήσει κατά των Τούρκων, με όποιες δυνάμεις διέθετε η Στρατιά Μ.Α., προς κατάληψη της γραμμής Εσκή Σεχέρ – Κιουτάχεια – Αφιόν Καραχισάρ, στο εσωτερικό της Τουρκίας. Το πρόβλημα από στρατηγικής, αλλά και από πολιτικής πλευράς ήταν η επομένη ημέρα. Διότι και αν καταλαμβάνονταν η προαναφερθείσα γραμμή, αλλά ο Κεμάλ δεν υπέκυπτε στο ζητούμενο, ποιο θα ήταν το όφελος ; Τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν κατά τις προβλέψεις. Ο νεοσυγκροτημένος στρατός του Κεμάλ δεν επέτρεψε την επιτυχή ολοκλήρωση του ελληνικού σχεδίου. Η Στρατιά Μ.Α. αιφνιδιάστηκε από την αντίδραση των Τούρκων επί του πεδίου της μάχης, πράγμα που σημαίνει ότι δεν ήταν αρκούντως πληροφορημένη. Ο τουρκικός στρατός δεν έμοιαζε πλέον προς το στρατό που είχαν αντιμετωπίσει τα ελληνικά τμήματα όταν πρωτοέφθασαν στη μικρασιατική γη και αργότερα, όταν διεξήγαγον επιχειρήσεις προς διεύρυνση των κατεχομένων και έφθασαν μέχρι Νικομηδείας, Προύσσης και Ουσάκ. Πέραν όμως του αιφνιδιασμού, η Στρατιά Μ.Α. δεν είχε πλέον υπέρ αυτής και την υπεροχή δυνάμεων. Το ισοζύγιο είχε αρχίσει να κλίνει υπέρ της Τουρκίας. Από καθαρά στρατιωτικής πλευράς η σχεδίαση είχε και τις αδυναμίες της στο τακτικό πεδίο.

Από τις επιχειρήσεις του Μαρτίου 1921 η Στρατιά Μ.Α. αντιλήφθηκε, ότι δεν θα μπορούσε να συνεχίσει χωρίς σοβαρή ενίσχυση των δυνάμεών της. Με πίεση προς την κυβέρνηση επέτυχε την επιστράτευση και άλλων κλάσεων, αλλά και την επιστράτευση των Ελλήνων της Μ.Α. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα το διπλασιασμό της δύναμης της Στρατιάς Μ.Α. Αν είχε προηγηθεί ο διπλασιασμός της ισχύος της, θα είχε καταληφθεί η γραμμή Εσκή Σεχέρ – Κιουτάχεια – Αφιόν Καραχισάρ και αν δεν συνετρίβετο ο τουρκικός στρατός θα τον κατεδίωκαν αμέσως, χωρίς χρονοτριβή, προς Άγκυρα, ώστε να μη του δώσουν χρόνο ανάπαυλας και ανασύνταξης. Με τη βραδύτητα όμως της κινητοποίησης, οι επιχειρήσεις δεν μπορούσαν να επαναληφθούν παρά μετά τρίμηνο, ήτοι κατά μήνα Ιούνιο 1921. Αυτά τα στρατηγικά σφάλματα άπαξ και συμβούν δύσκολα αποκαθίστανται. Τον χρόνο όταν τον χάνεις, κατά αυτόματο τρόπο τον κερδίζει ο αντίπαλος.

Τον Ιούνιο λοιπόν του 1921, με τη Στρατιά της Μ.Α. ενισχυμένη πλέον, επαναλήφθηκαν οι επιχειρήσεις προς κατάληψη της γραμμής Εσκή Σεχέρ – Κιουτάχεια – Αφιόν Καραχισάρ. Η Στρατιά από ελλιπή πληροφόρηση και λανθασμένη εκτίμηση,πίστευε ότι οι επιχειρήσεις αυτές θα κατέληγαν στην εκμηδένιση του τουρκικού στρατού και το πολύ να προέκυπτε η ανάγκη μιας καταδίωξης προς την κατεύθυνση της Άγκυρας, για την τέλεια αποσύνθεση και των υπολειμμάτων του. Έτσι δεν μελετήθηκε από την Στρατιά η περίπτωση της σκόπιμης υποχώρησης του όγκου των δυνάμεων του αντιπάλου και της διαφυγής τους προς Άγκυρα, προκειμένου να καλύψουν την πρωτεύουσα, ανατολικά του ποταμού Σαγγαρίου.

Ατυχώς, αυτό που δεν προβλέφθηκε, ώστε να προσχεδιασθεί η απηνής καταδίωξη, αυτό και έγινε. Καταλήφθηκε η γραμμή Εσκή Σεχήρ – Κιουτάχεια – Αφιόν Καραχισάρ, αλλά ούτε η εκμηδένιση του τουρκικού στρατού είχε επιτευχθεί, ούτε φυσικά και το ζητούμενο, η συνθηκολόγηση. Από της επομένης η Στρατιά Μ.Α. βρέθηκε έμπροσθεν του διλήμματος να εκστρατεύσει ή όχι προς Άγκυρα. Η κυβέρνηση είχε πλήρως πεισθεί ότι η πολιτική λύση του προβλήματος ήταν πλέον αδύνατη. Η μεταστροφή των Συμμάχων είχε ενισχύσει τη θέση του Κεμάλ. Μετά την ήττα των δυνάμεών του στην Κιουτάχεια και το Εσκή Σεχήρ η εμπιστοσύνη των μελών της Εθνοσυνέλευσης προς το πρόσωπό του είχε αρχίσει να κλονίζεται. Ήταν πλέον βέβαιον ότι δεν θα δεχόταν διαπραγματεύσεις, παρά μόνο υπό τον όρον της αποχώρησης των ελληνικών δυνάμεων από τη μικρασιατική γη.

Εφόσον πολιτική λύση δεν υπήρχε, σε σύσκεψη υπό την προεδρία του Βασιλέως Κωνσταντίνου στην Κιουτάχεια, την 15^η Ιουλίου 1921, αποφασίσθηκε η προς Άγκυρα προέλαση. Το βάθος της επιχείρησης, η επέκταση των γραμμών εφοδιασμού και υποστήριξης και τα πιθανά ενδεχόμενα εκ της εξελίξεως των επιχειρήσεων δεν είχαν επαρκώς μελετηθεί. Έτσι, οι ελληνικές δυνάμεις αφού διέβησαν το Σαγγάριο ποταμό και έγραψαν απaráμιλλες σελίδες ηρωϊσμού και ανδρείας στις τοποθεσίες Σαπάντζας, Γιλντίζ Νταγ, Πολατλί, Καλέ Γκρότο, Αρντίζ Νταγ, Τσαλ Νταγ, όπου καταδείχθηκε η ανωτερότητα του Έλληνα μαχητή έναντι του Τούρκου, αναγκάσθηκαν να διακόψουν, αφού απέκρουσαν και τη γενική αντεπίθεση των τουρκικών δυνάμεων. Η αντοχή έχει τα όριά της. Ο ελλιπής ανεφοδιασμός και οι απώλειες μαχητών, χωρίς δυνατότητα αναπλήρωσής τους, υπενόμισαν την αντοχή του στρατεύματος. Και όμως από πολλούς θεωρείται βέβαιον, ότι και η άλλη πλευρά είχε φθάσει στα όρια της αντοχής της. Ο Σπ. Μαρκεζίνης γράφει στην Ιστορία του.... *«Διεκήρυσσον αποκαταλύπτως οι αντίπαλοι του Κεμάλ στην Εθνοσυνέλευση ότι η στρατιωτική λύσις ήτο προφανώς ανέφικτος, και κατέληγον να υποστηρίζουν ότι επεβάλλετο να αντιμετωπισθεί με μια συμβιβαστική διπλωματική και πολιτική λύση»*. Πράγματι, ο Κεμάλ αντιμετώπισε ισχυρή αντίθεση μέσα στην Εθνοσυνέλευση. Στον κρίσιμο αυτό χρόνο, αν η Στρατιά Μ.Α. επέμενε, θα μπορούσε να θέσει πόδι στην Άγκυρα και να επιτύχει την συνθηκολόγηση. Έχει το ελαφρυντικό ότι δεν διέθετε επαρκείς εφεδρείες αν αυτό είναι ελαφρυντικό. Έκτοτε άρχισε η αντίστροφη μέτρηση. Η Στρατιά Μ.Α. επέμενε, θα μπορούσε να θέσει πόδι στην Άγκυρα και να επιτύχει την συνθηκολόγηση. Έχει το ελαφρυντικό ότι δεν διέθετε επαρκείς εφεδρείες, αν αυτό είναι ελαφρυντικό. Έκτοτε άρχισε η αντίστροφη μέτρηση. Η Στρατιά Μ.Α. επέλεξε την αποχώρηση και την επάνοδο στη γραμμή Εσκή Σεχήρ – Κιουτάχεια – Αφιόν Καραχισάρ. Η κυβέρνηση ουδεμία έφερε αντίρρηση, αλλά και πώς να πράξει κάτι τέτοιο αφού δεν είχε άλλες επιλογές και το ουσιαστικώτερο δεν είχε καμμία πλέον δυνατότητα επηρεασμού της κατάστασης. Αυτή η απόφαση της Στρατιάς, έδιδε το μήνυμα στην άλλη πλευρά, στους Τούρκους, ότι είχε αποτύχει στο σκοπό της και παρέδιδε την πρωτοβουλία σ'αυτούς. Εγκατεστημένη αμυντικώς την προαναφερθείσα τοποθεσία από του Σεπτεμβρίου 1921, ήσαν σαν να έλεγε.... *«ελάτε αν μπορείτε να μας διώξετε»*.

Όμως, αφού η συνθηκολόγησε δεν επετεύχθη με την επίθεση, δεν επρόκειτο ποτέ να επιτευχθεί με αμυντική στάση. Ο Κεμάλ, εκτιμώντας καλώς το στρατιωτικό, αλλά και το διπλωματικό περιβάλλον και πεισθείς ότι η καλή μοίρα εφεξής θα ήταν παρά το πλευρό του, άρχισε να προετοιμάζεται για την γενική

επίθεσή του. Η προετοιμασία διήρκεσε περίπου ένα χρόνο και η επίθεση εκδηλώθηκε στις 13 Αυγούστου 1922.

Πρέπει να επισημανθεί σ' αυτό το σημείο ότι, από τα μέσα Μαρτίου 1922, ο Σύμμαχοι, πρωτοστατούσης πλέον της Αγγλίας, είχαν ανακοινώσει στην ελληνική και στην κεμαλική κυβέρνηση, ότι είχαν συμφωνήσει μεταξύ τους για την επίτευξη ειρήνης, με πλήρη εκκένωση της Μ.Ασίας από τον ελληνικό στρατό και διαρρύθμιση των συνόρων στη Θράκη, κατά τρόπον ώστε, η μεν Ραιδεστός να εκχωρηθεί στην Τουρκία, οι δὲν Σαράντα Εκκλησίες στην Ελλάδα. Με την ανακοίνωση αυτή η ελληνική κυβέρνηση έπρεπε να αντιληφθεί ότι η υπόθεση της Μικράς Ασίας είχε χαθεί και απέμενε η πάση θυσία σωτηρία της Ανατολικής Θράκης. Αντί αυτού άφησε τη Στρατιά Μ.Α. εγκατεστημένη επί μήκους μετώπου 700 χιλιομέτρων, με πολλές ελλείψεις και δυσχερή εφοδιασμό. Ή η στρατιωτική ηγεσία δεν μπόρεσε να πείσει την κυβέρνηση ότι έπρεπε να συμπυκνωθεί σε άλλη γραμμή, οικονομικότερη από πλευράς δυνάμεων, όπου θα μπορούσε να αμυνθεί επιτυχώς, καλύπτουσα ευρέως τη Σμύρνη, ή η κυβέρνηση ηθέλησε να αποδοθεί η εκκένωση της Μ. Ασίας σε στρατιωτική ήττα. Ιδού τι διαπίστωσε ο νέος Αρχιστράτηγος Γ. Χατζανέστης, κατά την επίσκεψή του στο μέτωπο, ευθύς ως ανέλαβε τη διοίκηση της Στρατιάς Μ.Α. ... *«Όχι μόνον εκ του μεγάλου αναπτύγματος του μετώπου και των συναφών αδυναμιών, αλλά και εκ της ελλείψεως δευτέρας γραμμής εκ των προτέρων παρασκευασθείσης, διαπιστώνεται από της πρώτης στιγμής το ιδιαίτερος ευπαθές της ελληνικής αμύνης. Προστίθενται η δια τοπογραφικούς λόγους άνισος ισχύς του μετώπου, και τα πλείστα κενά εις την αμυντική οργάνωση του εδάφους, ποικίλλοντα από 5 έως και 20 χιλιομέτρων»* και καταλήγει ότι *«παρά την αμυντική οργάνωση του εδάφους η επιμονή της διατηρήσεως τοιούτου μετώπου, με τόσον ολίγες δυνάμεις, παραμένει αυτόχρημα εγκληματική»*. Πράγματι, όταν άρχισε η τουρκική επίθεση από ένα από τα επισημανθέντα κενά, πλησίον του Αφιόν Καραχισάρ, το τουρκικό ιππικό υπό τον Φαχρεντίν Αλτάϊ επέτυχε να διεισδύσει και να αιφνιδιάσει τους αμυνόμενους. Αλλά και από παραπλανητικές ενέργειες των τουρκικών δυνάμεων, το Β' Σ.Σ., κατόπιν λανθασμένης εκτίμησης, δεν έσπευσε σε βοήθεια του Α' Σ.Σ., παρά τις εκκλήσεις του τελευταίου, σε κρίσιμη φάση της όλης εξέλιξης των επιχειρήσεων στο νότιο τομέα (Αφιόν Καραχισάρ). Περιέργως ο Αρχιστράτηγος, καίτοι διαπίστωσε κατά την επίσκεψή του στο μέτωπο κάμψη του ηθικού και λόγοι υπήρχαν πολλοί για τούτο (κόπωση λόγω πολυετούς υπηρεσίας, απογοήτευση εκ της παρατάσεως ενός πολέμου που δεν είχε έκβαση, κακουχίες και στερήσεις, αποθαρρυντική πληροφόρηση για το εσωτερικό), εν τούτοις τελικά επείσθη ότι, όταν ο μαχητής θα ήκουε την σάλπιγγα της μάχης θα γινόταν ο γνωστός Έλληνας μαχητής-ημίθεος. Σ' αυτό το τελευταίο δεν διαψεύστηκε εξ ολοκλήρου, διότι έστω και αν ηττήθηκαν οι Έλληνες, αναγνωρίστηκε και από τον αντίπαλο ότι σε πολλές περιπτώσεις επολέμησαν κατά τρόπον εκπληκτικό. Αυτό όμως που του καταλογίζεται είναι η ανεξήγητη αδράνειά του μετά τις τόσο εύστοχες διαπιστώσεις του.

Όσον αφορά στο εσωτερικό μέτωπο, η εικόνα ήταν απογοητευτική. Το Έθνος ήταν διηρημένο σε δύο πολιτικά φανατισμένες παρατάξεις, η καθεμιά των οποίων ασκούσε έντονη κριτική σε βάρος της άλλης, πολύ συχνά την υποπτευόταν και κάποτε-κάποτε εχάλκευε βαριές κατηγορίες εναντίον της. Παράλληλα με αυτή την κατάσταση, ο κόσμος φερόταν και φαινόταν ωσάν να ήταν αποστασιοποιημένος από τα διαδραματιζόμενα στη Μ.Α. ωσάν να μη πολεμούσε εκεί ο Ελληνισμός ή ωσάν η Μ.Α. να μην ήταν γειτονική, αλλά στην άλλη πλευρά του πλανήτη. Το μέτωπο στη Μικρά Ασία και η πρωτεύουσα του μαχομένου Έθνους ήσαν δύο κόσμοι εντελώς

διαφορετικοί, ακόμη και κατά την παραμονή της κατάρρευσης του πρώτου. Η κυβέρνηση δεν εκτιμούσε ορθά την κατάσταση ή την εκτιμούσε, αλλά άφηνε απληροφόρητο το λαό. Αμεριμνησία ή άγνοια καθ'όν χρόνον η συμφορά ήταν επικειμένη.

Ένα από τα παράδοξα είναι ότι το Στρατηγείο της Στρατιάς Μ.Α. παρέμεινε πάντοτε στη Σμύρνη, σε απόσταση 300-400 χιλιομέτρων από την αμυντική τοποθεσία. Έτσι δεν είχε αυτό που αποκαλούμε σήμερα «πληροφορίες μάχης πραγματικού χρόνου» (real time intelligence), με αποτέλεσμα και αν οι πληροφορίες που αποκτούσε ήσαν σωστές, τις περισσότερες φορές ήσαν εκτός χρόνου. Σε μία εξελισσόμενη επιχείρηση αυτό έχει σαν επακόλουθο, η διεύθυνση του αγώνος, δηλαδή η λήψη των αποφάσεων και η έκδοση των διαταγών, να έπονται των πραγματικών καταστάσεων του πεδίου μάχης. Αυτή η επιμονή για την παραμονή του στρατηγείου στη Σμύρνη θεωρείται σήμερα από όλους σαν σφάλμα του Γ. Χατζανέστη, αλλά και του προκατόχου του Α. Παπούλα. Δεν είναι λοιπόν απορίας άξιον ότι η κυβέρνηση την 22^α Αυγούστου αντικατέστησε τον Αρχιστράτηγο Γ. Χατζανέστη με τον Διοικητή του Α΄ Σώματος Στρατού Υποστράτηγο Ν. Τρικούπη, αγνοώντας ότι αυτός ήταν ήδη αιχμάλωτος των Τούρκων. Άλλο παράδοξο είναι η παντελής έλλειψη πρόβλεψης και σχεδιασμού από μέρους της Στρατιάς Μ.Α. μιας πιθανής σύμπτυξης, ώστε αν απαιτείτο, αυτή να εκτελεσθεί στη βάση ενός σχεδίου, με τάξη και αλληλοκάλυψη, να αποφευχθούν πολλές απώλειες και η αιχμαλωσία ολόκληρων Σχηματισμών, αλλά και να δοθεί χρόνος για μία προγραμματισμένη εκκένωση που να συμπεριλαμβάνει και τον άμαχο πληθυσμό. Η ολιγωρία της Στρατιάς είχε προστεθεί στην απρονοησία των Αθηνών.

Πολλά θα μπορούσαν να γραφούν για την επιχειρηθείσα οργάνωση του Μικρασιατικού Ελληνισμού, με απώτερο σκοπό τη διάσωσή του μέσα από ένα σχέδιο «αυτονόμησης» των ελληνικών περιοχών ή ακόμη και για την σχεδίαση κατάληψης της Κωνσταντινούπολης προς αντιπερισπασμόν. Οι σχεδιασμοί αυτοί παρέμειναν σχεδιασμοί και σήμερα φαίνεται ότι δεν είχαν πιθανότητες επιτυχίας, κυρίως διότι θα παρεμποδίζοντο από τους Συμμάχους, οι οποίοι πλέον είχαν αποφασίσει, όπως έχει προαναφερθεί, την εκκένωση της Μικράς Ασίας από τον ελληνικό στρατό, που εσήμαινε την παράδοσή της στους Τούρκους. Σήμερα, πολλά γράφονται και για το ρόλο του Αρ. Στεργιάδη, αρμοστού της Σμύρνης, ως προς την οργάνωση του Μικρασιατικού Ελληνισμού, που ήταν εντελώς αρνητικός.

Αλλά και η προσπάθεια δημιουργίας Ποντιακού κράτους, ενός δεύτερου ελληνικού κράτους στην παραθαλάσσια περιοχή του Εύξεινου Πόντου, με κέντρο την Τραπεζούντα, που θα μπορούσε να αποβεί χρήσιμο, όχι μόνο για την επιβίωση του Ποντιακού Ελληνισμού, αλλά και για την έκβαση της μικρασιατικής εκστρατείας, παρά το αρχικό ενδιαφέρον τον Ελ. Βενιζέλου, έλαβε τέλος με τις εκλογές του Νοεμβρίου 1920, αφού η προκύψασα νέα πολιτική ηγεσία αγνόησε το θέμα.

Την 26^η Αυγούστου, η Στρατιά εξέδωσε διαταγή εκκένωσης της Μ. Ασίας. Αλλά, όπως είχαν τα πράγματα, η εκκένωση ήταν ζήτημα ελαχίστων ημερών και θα επήρχετο και χωρίς τη διαταγή. Το μεγάλο ερώτημα, αν μπορούσε να διατηρηθεί ο Μικρασιατικός Ελληνισμός στις εστίες του και η Ελλάδα η σημερινή να κυριαρχεί και στις δύο πλευρές του Αιγαίου, δεν είναι εύκολο να απαντηθεί. Αυτό όμως δεν παρέχει δικαιολογία σ' αυτούς που ισχυρίζονται ότι η Μικρασιατική Καταστροφή ωφέλησε το ελληνικό κράτος, με το σκεπτικό ότι οι πρόσφυγες ήταν μία γενναία μετάρρηση

ελληνικού αίματος, που συντέλεσε στην ισχυροποίηση και στην οικονομική του ανάπτυξη, ιδιαίτερα στις περιοχές που προσαρτήθηκαν σ' αυτό μετά τους Βαλκανικούς πολέμους. Είναι δικαιολογία εκ των υστέρων, που δεν μπορεί να επουλώσει το τραύμα, ούτε να εφησυχάσει τη συνείδηση του Έθνους. Την 5^η Σεπτεμβρίου 1922 κανένα ελληνικό στρατιωτικό τμήμα δεν ευρίσκετο στη Μικρά Ασία. Το όνειρο με το οποίο εγαλουχήθησαν γενεές Ελλήνων είχε σβήσει κατά τόσο άδοξο τρόπο.

Τα σφάλματα της μεγάλης τραγωδίας είναι πολύ δύσκολο να παρουσιασθούν μέσα στο χώρο ενός επετειακού άρθρου, που επιβάλλει επιγραμματική κατά το πλείστον αναφορά σ' αυτά. Για να κατανοηθούν, απαιτείται προσεκτική μελέτη του σχετικού τμήματος της νεώτερης ιστορίας της Χώρας και όχι η ανάγνωση μιας απλής καταγραφής τους, όπως αυτή εδώ. Θλίβεται κανείς με τα τόσα σφάλματα και διερωτάται πως ένας ευφυής λαός, με πάρα πολλούς ικανούς ανθρώπους, δεν μπόρεσε να προλάβει μία τέτοιου μεγέθους και σημασίας καταστροφή, ή τουλάχιστον να μετριάσει την έκτασή της. Και γράφεται αυτό διότι τελικά δεν περισώθηκε ούτε η Ανατολική Θράκη, που ήταν έξω από το μικρασιατικό θέατρο επιχειρήσεων.

Σήμερα, ο Ελληνισμός εδώ και στην Κύπρο προκαλείται και απειλείται από τους Τούρκους, ιδιαίτερα από τους κεμαλιστές εθνικιστές. Η μελέτη της ιστορίας και η συνεχής ενημέρωσή μας για τα συμβαίνοντα στη γειτονική χώρα πάνω σε όλους τους τομείς, πολιτικό, οικονομικό, στρατιωτικό, εκπαιδευτικό κ.λ.π. θα μας δώσει την απαραίτητη γνώση για την αντιμετώπιση του νεοτουρκικού επεκτατισμού. Οι καιροί αλλάζουν, οι ευκαιρίες επανέρχονται και δεν πρέπει να μας βρουν ούτε ανέτοιμους, ούτε αναποφάσιστους και κυρίως ούτε διχασμένους, για να μη φανούμε ακόμα μία φορά κατώτεροι των περιστάσεων.

Η Διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Προβλήματα-Προοπτικές

Του Υποστρατήγου Χρήστου Παπαδογεωργόπουλου

Πριν από δύο δεκαετίες περίπου, η Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε) διακήρυξε ότι "οι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, που το επιθυμούσαν ιδιαίτερα" θα μπορούσαν να γίνουν μέλη της. Πρόσφατα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανήγγειλε ότι δέκα χώρες - Πολωνία, Τσεχία, Ουγγαρία, Σλοβακία, Λιθουανία, Λετονία, Σλοβενία, Εσθονία, Κύπρος και Μάλτα - είναι δυνατόν να έχουν ολοκληρώσει τις διαπραγματεύσεις κατά τη Σύνοδο κορυφής της Ε.Ε τον προσεχή Δεκέμβριο στην Κοπεγχάγη, και να γίνουν πλήρη μέλη το 2004. Αλλά η Βουλγαρία και Ρουμανία, που ήλπιζαν στην υπόσχεση για ένταξή τους μέχρι το 2007 παραλείφθηκαν στη φάση αυτή. Και η Τουρκία, που το πρώτον είχε ζητήσει την ένταξή της το 1963 και επί τέλους ήλπιζε στον καθορισμό μίας ημερομηνίας για έναρξη διαπραγματεύσεων, δεν πήρε καμία χρονική διαβεβαίωση.

Τί γίνεται όμως από δω και πέρα ; Οι Ιρλανδοί σε ένα δεύτερο δημοψήφισμα και παρά τους φόβους που υπήρχαν, επικύρωσαν τη Συμφωνία της Νίκαιας, γεγονός που αποτελεί θετικό στοιχείο για τις παραπάνω διαδικασίες της διεύρυνσης. Όμως είναι ανάγκη να επιλυθούν μερικά θέματα προτού οι υποψήφιας χώρες και τα ήδη υπάρχοντα μέλη της Ε.Ε είναι σε θέση να συμφωνήσουν για ένα Σύμφωνο Ένταξης.

Το πιο καυτό θέμα αποτελεί η Γεωργική Πολιτική. Μερικές χώρες της Ε.Ε - Γερμανία, Αγγλία και Ολλανδία - επιθυμούν η Ε.Ε να δηλώσει ότι όλες οι άμεσες πληρωμές προς τους αγρότες θα πρέπει σταδιακά να σταματήσουν. Άλλες χώρες, όπως η Γαλλία και η Ισπανία, που επωφελούνται από το υπάρχον σύστημα, δεν συμφωνούν καθόλου με την τοποθέτηση αυτή. Έτσι η διαπραγματευτική θέση της Ε.Ε θα είναι πιθανώς όπως αυτή προτάθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή : τα νέα μέλη θα ξεκινήσουν με ποσόν πληρωμών ποσοστού 25% αυτού που λαμβάνουν τα υπάρχοντα μέλη, που θα αυξηθεί στο 100% μέχρι το 2013, χωρίς δέσμευση ότι το είδος αυτό της επιδότησης θα καταργηθεί. Οι υποψήφιας χώρες λένε ότι η λύση αυτή τους κατατάσσει σε χώρες-μέλη δεύτερης κατηγορίας. Έχουν επίσης βαθιές ανησυχίες για "το επιτρεπόμενο όριο παραγωγής", που καθορίζεται σ' αυτούς με τη Σοβιετικού-τύπου μέθοδο της Ε.Ε να ρυθμίζει το ύψος και το είδος των καλλιεργειών. Οι Πολωνοί λένε ότι θα αντιμετωπίσουν μεγάλες περικοπές στα γαλακτοκομικά και κτηνοτροφικά τους προϊόντα.

Άλλο πρόβλημα είναι ο προϋπολογισμός της Ε.Ε. Όλες οι υποψήφιας χώρες είναι φτωχές. Προσβλέπουν σε μία "χείρα βοηθείας" από τις Βρυξέλλες με την ένταξή τους στην Ε.Ε. Όμως θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι χώρες αυτές θα ξεκινήσουν τη νέα τους πορεία ως πλήρη μέλη της Ε.Ε αντιμετωπίζοντας πολλές δυσκολίες : θα χρειασθεί πολύς χρόνος μέχρις ότου τα αναπτυξιακά προγράμματα, που ελπίζουν να πάρουν από την Ε.Ε, καθορισθούν και στη συνέχεια δοθούν οι ανάλογοι πόροι για

εκταμίευση, ενώ η υποχρέωσή τους να πληρώνουν στον κοινοτικό προϋπολογισμό θα αρχίσει αμέσως. Το τεχνικό αυτό θέμα θα αποδειχθεί στην πράξη πολύ δύσκολο για να υλοποιηθεί. Αλλά οι περισσότερες χώρες της Ε.Ε συμφωνούν ότι κάθε τέτοια διαδικασία θα ήταν παράλογη, γι' αυτό θα πρέπει να βρεθεί ένας άλλος τρόπος αντιμετώπισης.

Η διάλυση του κυβερνητικού συνασπισμού και η παραίτηση της κυβέρνησης στην Ολλανδία - μία πολιτική κρίση με πολλά κοινά στοιχεία με εκείνη της Αυστρίας - αποτελεί ένα ακόμη εμπόδιο στην πολυσυζητημένη διεύρυνση της Ε.Ε.

Το Κυπριακό πρόβλημα, λόγω της Τουρκικής αδιαλαξίας, συνεχίζει να είναι άλυτο. Μόνο η Ελληνοκυπριακή πλευρά του νησιού αυτή τη στιγμή συμμετέχει στις διαπραγματευτικές συνομιλίες, αν και διατείνεται ότι ομιλεί εκ μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας, που νόμιμα περιλαμβάνει όλη τη Μεγαλόνησο. Ωστόσο, η Ε.Ε έχει την ψευδαίσθηση ότι υπάρχει κάποια πιθανότητα να επιτευχθεί μία αποδεκτή λύση του Κυπριακού μέχρι το Δεκέμβριο του 2002 και έτσι η Κύπρος να ενταχθεί ενωμένη. Στην πραγματικότητα όμως η Ε.Ε θα δεχθεί στους κόλπους της μία Κύπρο, που το βόρειο τμήμα της ευρίσκεται υπό κατοχή, διακινδυνεύοντας έτσι την οργισμένη αντίδραση της Τουρκίας.

Η Τουρκική αυτή αντίδραση μπορεί να είναι μεγάλη. Οι Τούρκοι θεωρούν ότι είναι διπλά αδικημένοι : πρώτον για το θέμα ένταξης της Κύπρου στην Ε.Ε και δεύτερον για την άρνηση της Ε.Ε να καθορίσει μία ημερομηνία ενταξιακών διαπραγματεύσεων για τη χώρα τους. Αξιωματούχοι της Ε.Ε ισχυρίζονται ότι η Τουρκία δεν πληροί ακόμα "τα κριτήρια της Κοπεγχάγης", τα οποία καθορίζουν τους δημοκρατικούς κανόνες, που οι υποψήφιοι χώρες πρέπει να εφαρμόζουν. Οι Τούρκοι επιμένουν ότι η προσπάθειά τους για τον εκδημοκρατισμό της χώρας τους είναι μεγάλη και συνεχής, εμείς όμως πιστεύουμε ότι η πρόοδος προς την κατεύθυνση αυτή θα είναι ελαχίστη, όσο το στρατιωτικό κατεστημένο της Άγκυρας εξακολουθεί να βρίσκεται πίσω από τις πολιτικές εξελίξεις της Τουρκίας.

ΙΣΛΑΜΙΚΗ ΦΟΝΤΑΜΕΝΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
«ΜΠΑΛΙ : Το Φάντασμα της Αλ Κάϊντα επιστρέφει»

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. ΛΑΓΓΑΡΗ

Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

Τα Πρόσφατα Γεγονότα

Παρά την παγκόσμια εκστρατεία κατά της τρομοκρατίας που βρίσκεται σε εξέλιξη μετά τα γεγονότα της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001 υπό την ηγεσία των ΗΠΑ, έντονες ανησυχίες, εκτός από την διεθνή κατακραυγή, έχουν προκαλέσει στη διεθνή κοινή γνώμη οι τελευταίες ανά τον κόσμο αλληπάλληλες τρομοκρατικές ενέργειες, με αποκορύφωση την πολύνεκρη τρομοκρατική επίθεση που σημειώθηκε το βράδυ του Σαββάτου 12-10-2002 έξω από το νυχτερινό κέντρο «ΣΑΡΠ» στο τουριστικό Μπαλί της Ινδονησίας. (190 νεκροί, 300 τραυματίες και άλλα 200 άτομα αγνοούμενα).

Η ισχυρότατη αυτή βομβιστική επίθεση, σημειώθηκε ένα 24ωρο μετά την βομβιστική επίθεση σε εμπορικό κέντρο στη Φιλανδική πόλη ΒΑΝΤΑ, βόρεια του Ελσίνκι (7 νεκροί και τουλάχιστον 80 τραυματίες). Και δεν αποτελεί «σύμπτωση» το γεγονός, ότι λίγη ώρα πριν από την ισχυρότατη έκρηξη στο Μπαλί, είχε εκραγεί βόμβα πλησίον του Αμερικανικού Προξενείου στην Τζακάρτα, χωρίς ευτυχώς να υπάρξουν θύματα, ενώ την Κυριακή 13-10-2002 στις Φιλιππίνες, από έκρηξη βόμβας σκοτώθηκε ένας Αμερικανός στρατιώτης.

Παράλληλα, κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου 12 και 13-10-2002, οι Αρχές στην Ιταλία και στο Κουβέιτ ανακοίνωσαν την εξάρθρωση δύο πυρήνων της παγκόσμιας εμβέλειας ισλαμικής φονταμενταλιστικής τρομοκρατικής οργάνωσης Αλ-Κάϊντα του Μπιν Λάντεν. Ειδικότερα, οι Αρχές του Κουβέιτ ανακοίνωσαν ότι έχουν συλλάβει 26 νεαρά άτομα, τα οποία ομολόγησαν ότι ανήκουν σε εγχώριο πυρήνα της Αλ-Κάϊντα και σχεδίαζαν επιθέσεις εναντίον Κουβεϊτιανών και Αμερικανικών στόχων. Μάλιστα δε, δύο στελέχη του πυρήνα αυτού της Αλ-Κάϊντα που είχαν εκπαιδευτεί στο Αφγανιστάν, ήταν αυτοί που είχαν ανοίξει πυρ, τραυματίζοντας δύο Αμερικανούς πεζοναύτες που συμμετείχαν σε κοινά, με Κουβεϊτιανούς, στρατιωτικά γυμνάσια στο νησί Φαλαίικα του Κουβέιτ, μια εβδομάδα πριν.

Και για να συμπληρωθεί αυτό το μπαράζ των τρομοκρατικών ενεργειών, την Κυριακή 6-10-2002 σημειώθηκε μια περίεργη έκρηξη, ισχυρότατη, σε Γαλλικό τάνκερ που έπλεε ανοικτά των ακτών της Υεμένης, «οσμής» Αλ-Κάϊντα, η οποία σήμανε συναγερμό σε όλα τα επιτελεία, καθώς έλαβε χώρα σε μια περίοδο που στην περιοχή του Κόλπου έχουν αρχίσει να συγκεντρώνονται δυνάμεις του Αμερικανικού Πολεμικού Ναυτικού, λόγω της αναμενόμενης επιχείρησης κατά του Ιράκ.

Με βάση τα ανωτέρω γεγονότα, ο ερευνητής Άντριου Ταν από το Ινστιτούτο Αμυντικών και Στρατηγικών Μελετών στην Σιγκαπούρη, εκτιμά ότι θα πρέπει να περιμένουμε και άλλες επιθέσεις και προσθέτει ότι αυτές που έχουν γίνει μέχρι σήμερα αποτελούν μάλλον την αρχή αυτού που έχει συμβεί τόσες φορές στη Μέση Ανατολή. Και προσθέτει πως «...η μεγάλη έκπληξη θα έλθει αν δούμε να πλήττονται στόχοι στη Δύση».

Παράλληλα, το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, καταδίκασε τις τρομοκρατικές αυτές επιθέσεις, ενώ ο Πρόεδρος Μπους, των ΗΠΑ, εξέφρασε την άποψη ότι οι εν λόγω επιθέσεις αποτελούν τμήμα ενός γενικότερου σχεδίου της Αλ-Κάϊντα να πλήξει στόχους των ΗΠΑ και άλλων χωρών της Δύσης σε ολόκληρο τον κόσμο.

Οι Διοικητικές Αρχές στο Μπαλί, ερευνούν τυχόν ανάμειξη της τοπικής οργάνωσης «Τζεμάα Ισλαμίγια», η οποία έχει αποκτήσει επαφές με την Αιγυπτιακή ισλαμική τρομοκρατική οργάνωση «Γκαμά Αλ-Ισλαμίγια», συνεργαζόμενη με την Αλ-Κάϊντα.

Αλλά και η Διεθνής Κοινότητα εκφράζει τη βεβαιότητα ότι πίσω από την πολύνεκρη βομβιστική επίθεση στη νήσο Μπαλί της Ινδονησίας βρίσκονται η Αλ-Κάϊντα και άλλες ισλαμικές οργανώσεις που συνδέονται μαζί της, ενώ η Βρετανία εξέφρασε φόβους ότι ενδέχεται να σημειωθούν και νέες επιθέσεις. Για το λόγο αυτό, το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, κάλεσε τα κράτη-μέλη του διεθνούς οργανισμού να συνεισφέρουν στον εντοπισμό των δραστών.

Πιο συγκεκριμένα, για την Ινδονησία, τη μεγαλύτερη μουσουλμανική χώρα του κόσμου, τον μεγάλο «ασθενή» της Ασίας, ένα αρχιπέλαγος από, τουλάχιστον, 13.000 νησιά, που παρουσιάζει ένα ασταθές κράμα θρησκειών, λαών και εθνοτήτων, η επίθεση στο Μπαλί, μπορεί να έχει καταστρεπτικές συνέπειες για το μέλλον της χώρας αυτής. Οι τρομοκράτες χτύπησαν σε ένα εύθραυστο κράτος, το οποίο αναζητεί μια μέση οδό ανάμεσα στον εθνικισμό, τη δημοκρατία και το Ισλάμ. (87% μουσουλμάνοι σε πληθυσμό 228.437.870).

Διαρκής η Αόρατη Απειλή του Τρόμου

Πέραν τούτων, τα πρόσφατα απανωτά γεγονότα μαζικής τρομοκρατίας, επιβεβαιώνουν, για μια ακόμη φορά, ότι το πολυπλόκαμο, πολυεθνικό τρομοκρατικό διαδίκτυο της Αλ-Κάϊντα, εξακολουθεί να παραμένει ενεργό και ότι ο Οσάμα Μπιν Λάντεν και η συνασπισμένη διεθνής ισλαμική τρομοκρατία αποτελούν μια αόρατη διαρκή απειλή τρόμου, τυφλής βίας και μαζικών καταστροφών για την παγκόσμια ασφάλεια, τη δημοκρατία και τη διεθνή ειρήνη. Και τούτο, διότι, εάν ανατρέξουμε στο πρόσφατο παρελθόν, θα διαπιστώσουμε ότι, παρά την εύκολη επικράτηση της Δυτικής συμμαχίας, και το ανελέητο κυνηγητό των Ταλιμπάν στις απόκρημνες σπηλιές και τα φαράγγια του Αφγανιστάν, ο ηγετικός πυρήνας της Αλ-Κάϊντα (Μουλάς Ομάρ, Αϊμάν Ζαουάχρι κ.λ.π), ως και ο ίδιος ο Μπιν Λάντεν, παραμένουν άφαντοι και ασύλληπτοι, οι δε Ταλιμπάν δεν συνετρίβησαν, αλλά μέρος των υπολειμμάτων τους πέρασαν στο όμορο Πακιστάν και έβαλαν και συντηρούν τη φωτιά στο Κασμίρ. Επιπλέον, από καιρού εις καιρόν, ο Μπιν Λάντεν βιντεοσκοπικώς εμφανίζεται στο

μουσουλμανικό κανάλι «Αλ-Τζαζίρα» του Κατάρ ή μέσω του διαδικτύου δια του εκπροσώπου της Αλ-Κάϊντα, Αμπού Γκάιθ, αφού αποδέχθηκαν την πατρότητα των τρομοκρατικών επιθέσεων της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001, των ιδίων και της Αλ-Κάϊντα (όπως π.χ. οι εμφανίσεις στις 2 και 8-6-2002), ανανεώνουν και συντηρούν τις απειλές τους ότι επίκεινται και άλλα κτυπήματα τύπου 11^{ης} Σεπτεμβρίου στο Αμερικανικό έδαφος (το FBI ομιλεί με ανακοίνωσή του για πιθανότητα κατοχής από τους τρομοκράτες της Αλ-Κάϊντα και αντιαεροπορικών πυραύλων «εδάφους-αέρος»).

Σπέρνοντας έτσι τον πανικό στους πολίτες, προκλήθηκαν οδυνηρές οικονομικές κρίσεις και κατάρρευση των δυτικών χρηματιστηρίων, μετά τη διασταύρωση των εν λόγω απειλών από το FBI και δημοσιοποιηθέντων από την Κυβέρνηση των ΗΠΑ, όπως έγινε περί τα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου 2002. Δεν είναι άσχετη με τα ανωτέρω η μυστική συνάντηση υπευθύνων της Αλ-Κάϊντα, της Χεζμπολάχ και της Χαμάς που πραγματοποιήθηκε τέλη Μαρτίου 2002 στον Λίβανο, προκειμένου να συζητηθούν οι δυνατότητες συντονισμού αυτών των φονταμενταλιστικών ισλαμικών διεθνών τρομοκρατικών οργανώσεων, με στόχο την εξαπόλυση τρομοκρατικών επιθέσεων σε ΗΠΑ, Βρετανία και συμμαχικές τους χώρες.

Ζωντανός ο Μπιν Λάντεν

Η επανεμφάνιση της Αλ-Κάϊντα σε μια περίοδο που βρίσκεται σε έξαρση το Παλαιστινιακό και που κορυφώνεται η κρίση γύρω από το Ιράκ, συνιστά απόδειξη πως παρά τα πλήγματα που έχει δεχθεί, άρχισε να κινητοποιεί και πάλι τα πλοκάμια της, ενώ ενισχύει την άποψη ότι ο Μπιν Λάντεν βρίσκεται ακόμη στη ζωή, παρά τις όποιες αμφιβολίες περί του αντιθέτου που υπήρχαν μέχρι πρότινος.

Ανεξαρτήτως του γεγονότος τούτου, σημασία έχει ότι οι νέοι θύλακες της Αλ-Κάϊντα προετοιμάζουν και άλλα πλήγματα κατά των αντιπάλων τους. Αυτό άλλωστε επιβεβαιώνεται και από δημοσίευμα της Βρετανικής εφημερίδας «MIRROR» της 9-10-2002, το οποίο αναφέρεται σε τηλεφωνική συνομιλία μέσω δορυφορικού τηλεφώνου μεταξύ του ηγέτη των Ταλιμπάν Μουλά Ομάρ και του πρώην αντιπροέδρου της Κυβέρνησης των Ταλιμπάν Μαουλβί Αμπούλ Καμπίρ. Από τη συνομιλία αυτή προκύπτει ότι ο Μπιν Λάντεν συνοδεύεται στις περιοδείες του από το δεξί του χέρι, του Αϊμάν Αλ Ζαουάχρι, ενώ αφήνεται να εννοηθεί πως ύστερα από 45 ημέρες θα συμβούν συνταρακτικά γεγονότα. Η αυθεντικότητα της φωνής του Μουλά Ομάρ αναγνωρίστηκε από έναν Αφγανό πράκτορα, που κατά το παρελθόν εργαζόταν για τους Ταλιμπάν, μετά την καταγραφή της εν λόγω συνομιλίας από Αμερικανικό κατασκοπευτικό δορυφόρο περί το πρώτο πενθήμερο μηνός Οκτωβρίου 2002. Την ίδια ώρα, μαγνητοφωνημένο μήνυμα του υπαρχηγού του Μπιν Λάντεν Αϊμάν Ζαουάχρι, εκπεμπόμενο από τον τηλεοπτικό σταθμό του Κατάρ «Αλ-Τζαζίρα», εκτόξευσε εκτόξευε απειλές για νέα πλήγματα, όχι μόνο κατά των ΗΠΑ, αλλά και της Γαλλίας και Γερμανίας που έχει αναλάβει τη στρατιωτική διοίκηση στο Αφγανιστάν. Θα πρέπει να προστεθεί τέλος, ότι η επανεμφάνιση του Οσάμα Μπιν Λάντεν γίνεται αισθητή την Τετάρτη 9-10-2002, παραμονή των εκλογών στο Πακιστάν, όταν, με δακτυλογραφημένη επιστολή του, μήνυμα, γραμμένη στη διάλεκτο των Ουρντού, που κυκλοφόρησε στους προσφυγικούς καταυλισμούς των Αφγανών

προσφύγων στο Πεσαβάρ του Πακιστάν, κοντά στα σύνορα με το Αφγανιστάν, και που άλλαξε χέρια με ταχύτητα, καλούσε, με το μήνυμά του αυτό, τους Πακιστανούς, να ανατρέψουν τον Πρόεδρο της χώρας Περβέζ Μουσάραφ, χαρακτηρίζοντάς τον «επαίσχυντο» για την συνεργασία του με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Οι Αιτίες του Κακού – Σχέση με Ιράκ

Εκτιμάται, ότι ίσως να μην υπήρχε σήμερα η απειλή της μαζικής τρομοκρατίας, εάν η Δύση, μετά την κατάρρευση του Ανατολικού Συνασπισμού, είχε αποτρέψει την οικονομική και κοινωνική υποβάθμιση των πρώην κομμουνιστικών χωρών και την πλήρη εξαθλίωση των λαών του Τρίτου και Τετάρτου Κόσμου.

Το πρόβλημα διογκώθηκε με την γενομένη καταπίεση και τον εξευτελισμό υπερήφανων λαών και ολόκληρων πολιτισμών από μέρους των ισχυρών της Δύσης, όπως εν προκειμένω η αλαζονική και μεροληπτική στάση τους και συμπεριφορά σε σχέση με το Παλαιστινιακό, το Κασμίρ και το Ιράκ και οι προσγενόμενες κατά καιρούς αδικίες εν γένει. Φυσικό είναι λοιπόν, οι αιτίες αυτές να προκαλούν την συσπείρωση του Αραβο-μουσουλμανικού κόσμου και να τροφοδοτούν την οργή του εναντίον της Δύσης, η οποία, ειρήσθω εν παρόδω, έχει προ πολλού απωλέσει τις παραδοσιακές αξίες, στις οποίες στηρίχθηκαν οι Δυτικές κοινωνίες και ο Δυτικός πολιτισμός.

Πάντως, η νέα διαμόρφωση της κατάστασης αυτής από απόψεως διεθνούς τρομοκρατίας, είναι βέβαιο ότι θα ενεργήσει ως καταλύτης, διευκολύνοντας και επιταχύνοντας την σχεδιαζόμενη επέμβαση των ΗΠΑ και των Δυτικών συμμάχων τους στο Ιράκ (με στόχο την ανατροπή του Σαντάμ Χουσεΐν), το οποίο, Ιράκ, κατά την υπερδύναμη αυτή, αποτελεί κίνδυνο και διαρκή απειλή για την παγκόσμια ασφάλεια και ειρήνη, γιατί κατασκευάζει και κατέχει όπλα μαζικής καταστροφής, συμπεριλαμβανόμενο στη λίστα «του άξονα του κακού», μαζί με το Ιράν και τη Β.Κορέα.

Στην περίπτωση αυτή, ο κίνδυνος μιας γενικότερης ανάφλεξης, σε παγκόσμιο επίπεδο, είναι μεγάλος, γιατί είναι σφόδρα πιθανόν να δημιουργηθούν συσπειρώσεις και άμετρες απαντήσεις σε αντίποινα από τον Ισλαμικό κόσμο. Δεν πρέπει δε να διαφεύγει της προσοχής μας, ότι το Ισλάμ είναι θρησκεία του 1/5 των κατοίκων της γης, η οποία επεκτείνεται με ταχύτερο ρυθμό και στις ίδιες τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ

Του Υποστρατήγου ε.α. Δ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

1. ΕΛΛΑΣ

α. Ένας ιδιότυπος και...έγγραφος «πόλεμος» έχει ξεσπάσει τους τελευταίους μήνες ανάμεσα σε Αθήνα και Άγκυρα για τον έλεγχο του εναερίου χώρου του Αιγαίου ήτοι τον «πόλεμο των αεροδιαδρόμων». Στο «παιχνίδι» βγήκαν και οι Αμερικανοί, οι οποίοι αναθεώρησαν την παγία τακτική τους να ειδοποιούν τις Ελληνικές Αρχές, για πτήση άνωθεν του FIR πολεμικών τους αεροσκαφών.

Η περιφρόνηση εγγράφου του ΓΕΣ για σύσκεψη των αρμοδίων φορέων προς επίλυση σοβαροτάτων θεμάτων αρμοδιότητας ΥΠΑ, καταδεικνύει τον βαθμό...εντατικής στην οποία ευρίσκεται η εν λόγω υπηρεσία.

β. Ενός λεπτού σιγή τήρησε η Βουλή των Ελλήνων στη μνήμη των θυμάτων της 11^{ης} Σεπτεμβρίου ενώ εψάλη και επιμνημόσυνος δέηση στη Μητρόπολη Αθηνών.

γ. Σε κρίσιμη καμπή εισέρχεται η Ελλάς λόγω της επικείμενης επεμβάσεως των ΗΠΑ στο Ιράκ, με την Κυβέρνηση να ανησυχεί για τον χειρισμό των επιπτώσεων της κρίσεως η οποία θα προκύψει.

Οι γεωπολιτικές-γεωστρατηγικές ισορροπίες και οι οικονομικές συνέπειες επιβάλλεται να εξετασθούν άμεσα από τους ιθύνοντες και να εξευρεθούν λύσεις για την προάσπιση των εθνικών συμφερόντων της χώρας.

δ. Τούρκος – με προσωρινό γερμανικό διαβατήριο και τουρκικής καταγωγής – συνελήφθη στην Λήμνο, με την κατηγορία της κατασκοπίας εις βάρος της Ελλάδος. Ο ανωτέρω είχε επισκεφθεί 14 νησιά του Αιγαίου Πελάγους, φωτογράφιζε στρατιωτικές εγκαταστάσεις και τηρούσε σημειώσεις. Στην κατοχή του ευρέθησαν 57 φιλμς.

Προβληματισμό πρέπει να προκαλέσει η ενέργεια του Τούρκου κατασκόπου στις αρμόδιες αρχές, δεδομένου ότι είναι το δεύτερο περιστατικό το τελευταίο διάστημα. Η ενέργεια του ανωτέρω στη διάρκεια της ασκήσεως «ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ» δίδει άλλη διάσταση για τη δραστηριοποίηση της ΜΙΤ στην Ελλάδα.

ε. Παραλείψεις της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, οι οποίες δημοσιεύονται στο εγχειρίδιο του ICAO/2001, εμφανίζουν αποστρατικοποιημένη την Λήμνο καθώς και τα άλλα νησιά του Αιγαίου. (Δεν αναγράφεται ότι διαθέτουν ελικόπτερα και άλλα μέσα ερεύνης και διασώσεως).

Άλλη μια.... «κερκόπορτα» αφήνεται προκειμένου να διευκολύνονται οι Τούρκοι να προωθούν τα κρίσιμα θέματά τους άνευ κόπου, ενώ η ανυπαρξία αντιδράσεως της Ελληνικής αντιπροσωπείας (απουσίαζε η Κυπριακή),

επέτρεψε στην Τουρκία να προβάλλει θέματα νομιμοποίησης της «Βόρειας Κύπρου» με τη δημιουργία αντιστοίχου FIR «Βόρειας Κύπρου» το αποκαλούμενο FIR ERCAN.

στ. Αμερικανική οδηγία προς τους υπαλλήλους του αμερικανικού Υπουργείου Αμύνης τους απαγορεύει να χρησιμοποιούν όλες τις ...Ελληνικές Αεροπορικές Εταιρίες, όταν ταξιδεύουν υπηρεσιακώς.

Προφανώς επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν της «Τουρκ Χαβαγιολαρί» λόγω....καλυτέρου service !!

ζ. Στο περιθώριο της Γενικής Συνελεύσεως του ΟΗΕ οι ΥΠΕΞ Ελλάδος και Τουρκίας πραγματοποίησαν αναγνωριστική συνάντηση άνευ ουσιαστικών αποτελεσμάτων. Ενωρίτερον ο Αμερικανός Πρόεδρος συνεχάρη τον Έλληνα ΥΠΕΞ για εξάρθρωση της «17 Νοέμβρη» και επεσήμανε την ανάγκη επιλύσεως του πολιτικού προβλήματος της Κύπρου.

η. Ανύπαρκτη χαρακτηρίζεται η Ελληνική Μεταναστευτική Πολιτική. Τουλάχιστον 6.000 λαθρομετανάστες εισήλθαν παράνομα το τελευταίο τρίμηνο στην χώρα, σύμφωνα με τα στοιχεία των «Γιατρών του Κόσμου». «Θα μας αφανίσουν οι αλλοδαποί» κραυγάζουν οι πολύτεκνοι, καταγγέλλοντας την αδιαφορία για το δημογραφικό, ενώ η Ε.Ε. είναι αποφασισμένη να λάβει μέτρα για την ανάκαμψη των γεννήσεων οι οποίες θα λύσουν το δημογραφικό πρόβλημα αρκετών χωρών μελών της.

Το επίδομα τοκετού της αγρότισσας Ελληνίδας είναι 197 Ευρώ (67.000 δρχ) ! Ο κτηνοτρόφος για τον τοκετό της αγελάδας ενισχύεται με 255 Ευρώ (87.000 δρχ.) !!! (Στοιχεία από Σύλλογο Πολυτέκνων Θεσσαλονίκης). Κάθε σχόλιο περιττό.

θ. Νέο θλιβερό ρεκόρ κατέκτησε η Ελλάς. Κατετάγη στην τελευταία θέση στον κατάλογο σε ότι αφορά στην ανταγωνιστικότητα των Ευρωπαϊκών οικονομιών, τον οποίον συνέταξε το παγκόσμιο φόρουμ.

ι. Τριήμερη επίσκεψη στην Ελλάδα πραγματοποίησε ο Οικουμενικός Πατριάρχης. Μεταξύ των άλλων εκδηλώσεων παρέστη και στο Πολεμικό Μουσείο σε εκδήλωση για τα 80 έτη από την Μικρασιατική Εκστρατεία και καταστροφή.

Στην μνήμη του ξεριζωμού-ολοκαυτώματος του Ελληνισμού – ο οποίος έζησε πάνω από 30 γενιές στην Ιωνία – μάτια βούρκωσαν και τα λόγια δύσκολα έβγαιναν από τα στόματα. Τέτοια εκδήλωση πρέπει να αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση για πολλούς !

ια. Σημαντικά κοιτάσματα πετρελαίου διαθέτει η Ελλάς, σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία του Υπουργείου Ενέργειας των ΗΠΑ, ενώ ένα νέο κοίτασμα έχει βρεθεί στον βυθό της νήσου Γαύδου.

ιβ. Αλβανική εφημερίδα απεκάλυψε ότι ο UCK με βάση την Πρέβεζα, προετοιμάζουν το έδαφος για την Μεγάλη Αλβανία, απλώνοντας τα πλοκάμια

του στην Ελλάδα, με προσάρτηση ολοκλήρου της Ηπείρου και νομών της Μακεδονίας. Παράλληλα, ραδιοφωνικός σταθμός (Radio Free Europe – Radio Liberty) – ο οποίος επιχορηγείται από την Αμερικανική Κυβέρνηση – μετέδωσε εκπομπή με θέμα τις διεκδικήσεις των Τσάμηδων. Στον Αλβανικό χώρο εισέρχεται και το Τουρκικό ΥΠΕΞ με ιστοσελίδα στο Internet όπου φιγουράρει σχέδιο της Μεγάλης Αλβανίας, ενώ ζήτησε να ασκηθεί πίεση στην Ελλάδα για τους κατατρεγμούς...εις βάρος των Αλβανών.

Σε Κόσοβο Νο 2 επιθυμεί να μετατρέψει την Ήπειρο – με τις ευλογίες κάποιων υψηλών προστατών – η Αλβανία. Με εκδόσεις οι οποίες αποτελούν μνημεία ασυστόλου ψεύδους, προσπαθούν να διαστρεβλώσουν την ιστορία και να επηρεάσουν ορισμένα ανθελληνικά ρεύματα. Και το ελληνικό κράτος χορήγησε υποτροφία το 1994 σε Αλβανίδα συγγραφέα και καθηγήτρια (η οποία με αυτήν έκανε το μεταπτυχιακό της στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων) η οποία εξέδωσε το 2000 βιβλίο με ιστορικά ψεύδη για το δήθεν «Τσάμικο». «Θρέψε φίδι το χειμώνα να σε φάει το καλοκαίρι».

ιγ. Ετέθη σε τροχιά ο πρώτος δορυφόρος Ελλάδος-Κύπρου, «Ελλάς-SAT». ο οποίος θα καλύπτει τηλεπικοινωνιακά 400 εκατ. ανθρώπους σε 28 χώρες, με κόστος 250 εκατ. δολάρια. Δεύτερος δορυφόρος για το ίδιο πρόγραμμα αναμένεται να εκτοξευθεί στις 31 Μαρτίου 2004.

Επιτέλους καταργείται το τουρκικό μονοπώλιο από τα Βαλκάνια έως την Ανατολική Μεσόγειο.

2. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Παρελήφθησαν 54 οπλικά συστήματα αντιραντάρ HARRY από τα 108 τα οποία έχουν παραγγελθεί στο Ισραήλ, συνολικού κόστους 76 εκατ. δολαρίων. Το υπόψη όπλο έχει τη δυνατότητα να προσδιορίζει-εντοπίζει τους σταθμούς ραντάρ των συστημάτων εδάφους-αέρος και να τα καταστρέφει κατευθυνόμενο εναντίον τους.

Το πλεονέκτημα του υπόψη συστήματος έναντι του αντιστοίχου HARM (βαλλόμενου από αεροσκάφος) είναι ότι δεν διακινδυνεύεται ανθρώπινο δυναμικό και αεροσκάφη (δυνάμενα να εκτραπούν σε άλλες αποστολές), δύναται να ίπταται για αρκετό χρόνο υπεράνω περιοχής μέχρις εντοπίσεως του στόχου, έχουν μεγάλη εμβέλεια και δεν εντοπίζεται εύκολα από τα ραντάρ. Κατά συνέπεια αποτελούν λίαν σημαντική απειλή για τους «οφθαλμούς» της ελληνικής επιτηρήσεως και αεραμύνης τόσο στο Αιγαίο όσο και στη Θράκη. Το μόνο σύστημα το οποίο δύναται να αντιμετωπίσει είναι το Patriot.

β. Στην τελική ευθεία ευρίσκεται η κατασκευή του αγωγού Μπακού-Τσεϊχάν, όπου προβλέπεται η περάτωσή του το πρώτο τρίμηνο του 2005 και με την Τουρκία να αναβαθμίζει τον ρόλο της στην μεταφορά των πετρελαίων της Κεντρικής Ασίας.

Οι εξελίξεις στο «πόκερ του πετρελαίου» της ανωτέρω περιοχής δεν θα πρέπει να είναι άσχετες με την σχεδιαζόμενη επέμβαση των Αμερικανών στο Ιράκ.

γ. Μια ημέρα μετά το αίτημα του Έλληνα ΥΕΘΑ για αποφυγή εντάσεων και της προτάσεώς του για ανοικτή γραμμή επικοινωνίας με τον Τούρκο ομόλογό του, οι Τούρκοι απήντησαν με αποστολή 25 οπλισμένων μαχητικών στο Αιγαίο κατά την 1^η ημέρα διεξαγωγής ασκήσεως «ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ».

δ. Μεγάλη και σημαντική περιοδεία στις Ευρωπαϊκές χώρες, με πρώτο σταθμό την Αθήνα, άρχισε ο αντιπρόεδρος της Τουρκικής Ενώσεως Επιχειρηματιών, με σκοπό την προώθηση της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας.

ε. Οι ΗΠΑ ανταλλάσσουν με όπλα τις Τουρκικές Βάσεις οι οποίες θα παρασχεθούν για την διεξαγωγή των επιχειρήσεων κατά του Ιράκ. Μεταξύ των ανταλλαγμάτων που ζητά η Τουρκία, περιλαμβάνονται βαρέα ελικόπτερα μεταφοράς και επιθετικά Super Cobra, συστήματα αεραμύνης Patriot.

Η ενίσχυση του Τουρκικού οπλοστασίου, αγνώστου εκτάσεως και είδους, βαίνει συσσωρευτικά και σε παρεμφερείς καταστάσεις εις βάρος της Ελλάδος και επιβάλλεται η λήψη μέτρων για την ολοκλήρωση της προμήθειας των αποφασισθέντων από τα εξοπλιστικά προγράμματα μέσω. Η χρησιμοποίηση των Τουρκικών Βάσεων θα πληρωθεί πολύ ακριβά στην Τουρκία η οποία έχει εκτοξεύσει σε δυσθεώρατα ύψη τις απαιτήσεις της.

στ. Τρεις βουλευτές τουρκικής καταγωγής εξελέγησαν στο Γερμανικό Κοινοβούλιο και οι τουρκικές εφημερίδες εγκωμιάζαν το γεγονός με το : «Ο Σρέντερ κέρδισε με τους ψήφους των Τούρκων της Γερμανίας» και «Έγινε αυτό που ήθελε η Τουρκία».

ζ. Διελύθη η Τουρκική Βουλή και προκηρύχθηκαν εκλογές για τις 3 Νοεμβρίου 2002. Υπέρ της πραγματοποίησής των εκλογών την προαναφερθείσα ημερομηνία είχε ταχθεί ο Πρόεδρος της χώρας και ο... στρατός.

η. Έντονη δυσφορία εκφράζει η Τουρκία για την συνεργασία Αμερικανών με τους Κούρδους, καθόσον τυχόν αποσταθεροποίηση στο Ιράκ, θα έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ανεξαρτήτου κράτους στο Β.Ιράκ γεγονός το οποίο θα επηρεάσει τους Κουρδικούς πληθυσμούς της νοτιοανατολικής Τουρκίας. Τους παραπάνω φόβους εξέφρασαν και μέλη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ως «Προμηθεύς» η Τουρκία κρούει τον κώδωνα του κινδύνου προς τον «μπάρμπα Σαμ», ανεξαρτήτως τι βουλεύεται κάτω από το τραπέζι και της προσφάτου υιοθετήσεως του ευρωπαϊκού πακέτου εναρμονισμού της τουρκικής πολιτικής νομοθεσίας με την ευρωπαϊκή, καθόσον σύμφωνα με την «Βίβλο Εθνικής Ασφαλείας» αλλάζει η προτεραιότητα των απειλών, δεδομένου ότι το μαλακό της υπόγαστρο αρχίζει να δέχεται ενοχλήσεις.

θ. Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες η Τουρκία μένει εκτός Ε.Ε. καθόσον δεν συμπεριλαμβάνεται στις 10 προτεινόμενες χώρες για ενταξιακές διαπραγματεύσεις το 2004, επειδή δεν πληροί τα απαιτούμενα για την ένταξη κριτήρια τόσο στον οικονομικό τομέα όσο και στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ι. «Πράσινο φως» για επιχειρήσεις από το έδαφος της Τουρκίας έχει δοθεί στους Αμερικανούς, προς υλοποίηση του σχεδίου επιθέσεως κατά του Ιράκ.

3. ΚΥΠΡΟΣ

α. Κρίσιμο φθινόπωρο διαγράφεται για το Κυπριακό, με μια πρωτοφανή κινητικότητα στο θέμα της εντάξεως της Κύπρου στην Ε.Ε. και στο πλέγμα των σχέσεων Τουρκίας-Ε.Ε. Ενδεικτικό της σημασίας της συναντήσεως των Παρισίων – η οποία έχει την στήριξη του Λονδίνου και της Ουάσιγκτον – αποτελεί το γεγονός ότι ο Γ.Γ. του ΟΗΕ ζήτησε να συναντηθεί προ της μεταβάσεώς του στο Παρίσι με τον Πρόεδρο της Τουρκίας, στο περιθώριο της διασκέψεως για το περιβάλλον στο Γιοχάνεσμπουργκ.

Η ιδιαίτερος κρίσιμη φάση στην οποία εισέρχονται το Κυπριακό και η ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε., απαιτεί λεπτούς χειρισμούς τόσο επί της ουσίας όσο και στο επικοινωνιακό επίπεδο.

β. Σύμφωνα με το Βρετανικό “ECONOMIST” τα «κατεχόμενα» αποτελούν παράδεισο των εγκληματιών και ποινικά διωκομένων στην Τουρκία, η «αφρόκρεμα» της οποίας καταφθάνει στην περιοχή προκειμένου να αποφύγει την τσιμπίδα του νόμου, καθόσον αυξάνεται συνεχώς το εμπόριο ναρκωτικών και το «ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος».

γ. Κατά πληροφορίες, τα Ηνωμένα Έθνη προσανατολίζονται στην συνέχιση των συνομιλιών και στην υποβολή επιμάχου εγγράφου με νέες ιδέες του Γ.Γ. στα ενδιαφερόμενα μέρη, ολίγον μετά τις Τουρκικές εκλογές.

Διαφαίνεται ότι η ενταξιακή πορεία της Κύπρου στην Ε.Ε., δημιουργεί δυναμικές επιλύσεις του Κυπριακού, πλην όμως θα πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη το απρόβλεπτο της συμβολής της Τουρκίας.

δ. Σε «χαρτοπόλεμο» επιδίδεται ο Τουρκοκύπριος ηγέτης στο πλαίσιο της τακτικής κωλυσιεργίας την οποία ακολουθεί στις συνομιλίες για το Κυπριακό. Μετά το πέρας της συναντήσεως των Κληρίδη-Ντεκτάς ο δεύτερος επέδωσε νέο έγγραφο με τις θέσεις της Τουρκικής πλευράς επί των βασικών πτυχών του Κυπριακού, το οποίο περιλαμβάνει τα εξής :

- (1) Λύση δύο ξεχωριστών κρατών στο Κυπριακό.
- (2) Αναβολή εντάξεως της Κύπρου, αν δεν λυθεί το πολιτικό ζήτημα.
- (3) Καθορισμό χρονοδιαγράμματος εντάξεως της Τουρκίας.
- (4) Οικονομική ενίσχυση της Τουρκίας από το Δ.Ν.Τ. και απόσβεση κάποιων προηγούμενων χρεών.
- (5) Διαβεβαιώσεις ότι δεν θα ιδρυθεί Κουρδικό κράτος στο Β. Ιράκ και να έχει λόγο η Άγκυρα στα πετρέλαια της Μουσούλης.

Η ανάλυση κεχωρισμένα των ανωτέρω και η ενδελεχής εξέτασή τους, αποτελεί πρόταση για Νόμπελ θράσους και αναισχυντίας. Παρ'όλα αυτά, ιδιαίτερα τα δύο τελευταία, εκτιμάται ότι θα τα επιδιώξουν, πάση θυσία, και στο εγγύς μέλλον

ε. Υποστηρικτής των θέσεων του εγγράφου Ντεκτάς στις 11 Σεπτεμβρίου ενεφανίσθη ο Αμερικανός ΥΠΕΞ στην συνάντηση την οποία είχε με τον Έλληνα ομόλογό του στην Ν. Υόρκη.

Η θετική αξιολόγηση του Τουρκοκυπριακού εγγράφου από την αμερικανική διπλωματία και η παρεμφερής αντιμετώπιση από τον Βρετανό μεσολαβητή για το Κυπριακό, πρέπει να εντείνουν τις ανησυχίες στους διπλωματικούς κύκλους Αθηνών και Λευκωσίας, ότι...κάποιο λάκο έχει η φάβα !!

στ. Σε διπλωματικό ελιγμό προχωρεί η Άγκυρα προκειμένου να εξασφαλίσει ημερομηνία ενάρξεως των δικών της ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Ε.Ε., εμμένοντας ωστόσο σταθερά στην γραμμή αναγνώρισεως κράτους με την επωνυμία «Τουρκική Δημοκρατία Βόρειας Κύπρου».

4. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλλαγή του πολιτικού σκηνικού στα Σκόπια σηματοδότησαν οι διεξαχθείσες εκλογές, όπου επεκράτησε η Σοσιαλδημοκρατική Ένωση (αντιπολίτευση), η οποία επιστρέφει στην εξουσία. Το ενδιαφέρον σημείο των εκλογών είναι η άνοδος του κόμματος του πρώην ηγέτη των Αλβανών ανταρτών του UCK Αχμέτι, οποίος αναδεικνύεται σε σημαντικό παράγοντα της αλβανικής μειονότητας.

Παρά την ανάσα ανακουφίσεως των δυτικών παρατηρητών για το εκλογικό αποτέλεσμα στα Σκόπια, η ισχνή πλειοψηφία της μιας έδρας των σοσιαλδημοκρατών, συνδυαζόμενη και με την επιτυχία του πρώην αρχηγού του UCK ο οποίος εκπροσωπεί τον αλβανικό πληθυσμό της χώρας, μάλλον ανησυχίες θα πρέπει να προκαλέσει στους δυτικούς, παρά το γεγονός ότι διασφαλίζεται, φαινομενικά τουλάχιστον, η ειρηνική συνύπαρξη των εθνοτήτων της χώρας.

β. Θέμα επανεξετάσεως της ονομασίας των Σκοπίων και των κρατικών συμβόλων τους προβάλλει το κόμμα των αλβανοφώνων. Τις αντιδράσεις των λοιπών κομμάτων προκάλεσαν οι δηλώσεις του πρώην ηγέτη του UCK. Το υπόψη κόμμα θα συνεργασθεί με το κόμμα των σοσιαλδημοκρατών στην νεοεκλεγείσα Κυβέρνηση.

Εκτός από τις δηλώσεις του πρώην ηγέτη του UCK, στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και ο σοσιαλδημοκράτης Τσερβενκόφσκι, ο οποίος ανήκει στην «Σχολή Γκλιγκόροφ» και εμφανίζεται να μην διαπραγματεύεται το «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Δυσοίωνα προβλέπεται το άμεσο μέλλον για το ελληνικό ΥΠΕΞ.

γ. Τα Υπουργεία Δικαιοσύνης, Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Οικονομικών και Εργασίας, θα αναλάβουν κατά πάσα πιθανότητα στη νέα Κυβέρνηση Συνασπισμού των Σκοπίων, τα στελέχη του αλβανικού κόμματος «Ένωση Δημοκρατικής Εντάξεως».

δ. Το ενδεχόμενο ακυρώσεως, λόγω αυξημένης αποχής, των προεδρικών εκλογών στην Σερβία, αποτελεί το πιθανότερο φάσμα το οποίο πλανάται στην χώρα, δεδομένου ότι ο υπερεθνικιστής Σέσελι κάλεσε τους υποστηρικτές του να μποϊκοτάρουν τον επικείμενο δεύτερο γύρο των εκλογών.

5. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Εξόριστοι Ιρακινοί στρατηγοί συνεκρότησαν «Ιρακινό Στρατιωτικό Συμβούλιο» στο Λονδίνο, το οποίο χρησιμοποιείται ως κέντρο των δραστηριοτήτων τους και οργανώνουν εκστρατεία στρατολογήσεως για την ανατροπή του Σαντάμ Χουσείν.

β. Ένα χρόνο μετά την 11^η Σεπτεμβρίου, το Ιράκ επικρίνει την Ουάσιγκτον ότι οι περυσινές της επιθέσεις έδωσαν το πρόσχημα για να επιχειρήσει την εξολόθρευση ενός εχθρού από τα παλιά του Σαντάμ Χουσεΐν. Εν τω μεταξύ στην Ρώμη και Μαδρίτη εκφράζουν την υποστήριξή τους για την αμερικανική επίθεση κατά της Βαγδάτης.

γ. Οι αμερικανοβρετανικές δυνάμεις αναπτύσσονται ήδη στον Κόλπο, με επίσημη εκδοχή την διεξαγωγή στρατιωτικής ασκήσεως.

Η ονομασία «ενδοσκόπηση» της ασκήσεως δεν είναι τυχαία. Η ανησυχία για το τι μέλλει γενέσθαι στην «πυριτιδαποθήκη» της Μέσης Ανατολής επιτείνεται.

δ. Σε μια συμφωνία άνευ όρων φέρεται ότι υπεχώρησε η Βαγδάτη. Ο Σαντάμ Χουσεΐν εδέχθη την επιστροφή των Επιθεωρητών του ΟΗΕ για έλεγχο των οπλικών του συστημάτων.

Η αναδίπλωση του Ιρακινού ηγέτη επιδέχεται πολλαπλές ερμηνείες, τη στιγμή που ο κλοιός σφίγγει γύρω του καθώς και η Σ. Αραβία δήλωσε ότι θα στηρίξει μια διεθνή επέμβαση.

ε. Με πρωταρχικό στόχο του Λευκού Οίκου τις χώρες μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και τις χώρες που συνορεύουν με το Ιράκ, ο Πρόεδρος των ΗΠΑ διαπραγματεύεται με μετρητά, όπλα, εμπορικές συμφωνίες και άλλες...χάρες. Το Παρίσι απαιτεί μερίδιο στα έργα του Κουβέιτ, ζεστό χρήμα και σύγχρονα όπλα θέλει η Τουρκία (ήδη έλαβε 200 εκατ. δολάρια), την επιστροφή των υψωμάτων του Γκολάν ζητά η Δαμασκός, μερίδιο στα πετρέλαια ζητά η Μόσχα.

Ένας-Ένας με τη σειρά θα γραφούν στο «τεφτέρι» της γερακίνας, συμβούλου του Αμερικανού Προέδρου, η οποία έχει αναστατώσει τους συμμάχους των ΗΠΑ.

στ. «Προπαγανδιστική φρενίτιδα» χαρακτήρισε ο Ρώσος ΥΠΕΞ, τα στοιχεία για το οπλοστάσιο του Ιράκ, τα οποία παρουσίασε ενώπιον του Βρετανικού Κοινοβουλίου, ο Βρετανός Πρωθυπουργός, απηχώντας σε μεγάλο βαθμό τις αντιδράσεις του Βρετανικού Τύπου αλλά και της διεθνούς κοινότητας, πλην ΗΠΑ βεβαίως.

ζ. Τον δρόμο για την επιστροφή στην Βαγδάτη των Διεθνών Επιθεωρητών Οπλισμού άνοιξε η επιτευχθείσα συμφωνία, μετά από διήμερες διαβουλεύσεις στην Βιέννη μεταξύ της Ιρακινής αντιπροσωπείας και αξιωματούχων του ΟΗΕ. Ήδη το Ιράκ κάλεσε τις ΗΠΑ να αποστείλουν αξιωματούχους τους στην Βαγδάτη προκειμένου να επισκεφθούν όλα τα εργοστάσια.

η. Χρονικό στίγμα για την έναρξη του πολέμου κατά του Ιράκ παρέχει η προγραμματισμένη άφιξη τεσσάρων αμερικανικών αεροπλανοφόρων στην περιοχή

του Κόλπου, περί τα τέλη Δεκεμβρίου. Τα υπόψη σκάφη θα φέρουν συνολικά 250 μαχητικά αεροσκάφη και άνω των 2.000 βλημάτων «TOMAXOK».

θ. Στο πλαίσιο της σχεδιαζόμενης στρατιωτικής επιθέσεως κατά του Ιράκ, 10.000 Ιρακινοί, μέλη της Ιρακινής αντιπολιτεύσεως, πρόκειται να εκπαιδευθούν από τον αμερικανικό στρατό, ως σύμβουλοι, ξεναγοί, διερμηνείς, κατάσκοποι.

Παλαιότερα η CIA είχε επανειλημμένα προσπαθήσει να ανατρέψει τον Σαντάμ Χουσεΐν αλλά δεν τα κατάφερε. Σύμφωνα με τον «OBSERVER», από το 1993 έως το 1999 είχαν πραγματοποιηθεί τουλάχιστον επτά αποτυχημένες απόπειρες. Εκατό η...αλεπού, εκατόν ένα το...αλεπουδάκι !!

ι. Αυξάνονται οι ομάδες και τα Think Tanks της Ουάσιγκτον, που επιθυμούν την ενίσχυση της παντοδυναμίας των ΗΠΑ, στόχος των οποίων δεν είναι μόνο ο πόλεμος στο Ιράκ αλλά και η αλλαγή καθεστώτων και ηγεσιών στο Ιράν, Συρία, Σ. Αραβία και στην Παλαιστινιακή αρχή. Τα ανωτέρω πρεσβεύουν το Εβραϊκό Ίδρυμα Εθνικής Ασφαλείας και το Κέντρο Πολιτικής Ασφαλείας.

Οι πρόσφατες εξελίξεις στην Ουάσιγκτον αποδεικνύουν πόσο σημαντική επιρροή μπορούν να έχουν οι αντιλήψεις και οι ιδέες αυτών των ιδρυμάτων, καθόσον διακυβεύονται κοινά συμφέροντα των ΗΠΑ-Ισραήλ στην περιοχή, λαμβανομένου υπόψη ότι στο Εβραϊκό Ίδρυμα Εθνικής Ασφαλείας πολλά μέλη του είναι ισχυροί «παίκτες» της Ουάσιγκτον και των διαφόρων επιτροπών του Πενταγώνου. Ουδείς πλέον αμφισβητεί ότι πρωταρχικός στόχος των ΗΠΑ και των Think Tanks είναι η κυριαρχία στη διεθνή αγορά πετρελαίου, η οποία διέρχεται από τον έλεγχο – άμεσο ή έμμεσο – των κοιτασμάτων του Ιράκ.

ια. Ελιγμό σωτηρίας πραγματοποίησε ο Αραφάτ με τον ορισμό ημερομηνίας (20 Ιανουαρίου 2003) διεξαγωγής των εκλογών στα Παλαιστινιακά εδάφη, αποφεύγοντας την πιθανότητα να δεχθεί ψήφο δυσπιστίας στο Παλαιστινιακό Νομοθετικό Συμβούλιο. Διχογνωμία προκάλεσε στην Φατάχ το κείμενο όπου κηρύσσεται το τέλος των Παλαιστινιακών επιθέσεων.

ιβ. Με τον χαρακτηρισμό του Αραφάτ από τον Ισραηλινό Πρωθυπουργό ως «Μπιν Λάντεν της γειτονιάς μας», συνεχίζονται οι εκκαθαριστικές αντιτρομοκρατικές επιχειρήσεις στα αυτόνομα Παλαιστινιακά εδάφη με την Ουάσιγκτον να κατανοεί σε μεγαλύτερο βαθμό την Ισραηλινή τακτική.

Το Ισραήλ εκμεταλλεύόμενο την αντιτρομοκρατική υστερία των Αμερικανών, το χρησιμοποιεί ως πρόσχημα προκειμένου να σφίξει ακόμη περισσότερο την αγκυλή γύρω από την Παλαιστινιακή αρχή.

ιγ. «Αιτία» πολέμου, προειδοποίησε ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός, θα χαρακτηρίσει η χώρα του την εκτροπή των υδάτων ποταμού ο οποίος πηγάζει από τον Λίβανο και διασχίζει το Ισραήλ.

ιδ. Αναζωπυρώνεται η κρίση στην Μ.Α. με τις διπλωματικές προσπάθειες να παγώνουν εκ νέου, μετά τις νέες επιθέσεις αυτοκτονίας των Παλαιστινίων και την επίθεση των Ισραηλινών στην Ραμάλα. Σύσσωμη η διεθνής κοινότητα καταδίκασε την βία.

Ο παραδοσιακός αποκλεισμός του αρχηγείου του Αραφάτ από τους Ισραηλινούς, είναι ενδεικτικός της σκληρής γραμμής την οποία ακολουθεί η Κυβέρνηση Σαρόν, εφαρμόζοντας την στρατηγική της εντάσεως.

ιε. Ο Αραφάτ παραδίδει τους πενήντα Παλαιστινίους οι οποίοι ευρίσκονται στο αρχηγείο του, στους Ισραηλινούς, οι οποίοι είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν την πολιορκία στην Ραμάλα. Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ (μολονότι απείχαν οι ΗΠΑ από την ψηφοφορία) ζήτησε με νέο ψήφισμά του τον άμεσο τερματισμό της. Παράλληλα η Ουάσιγκτον επέκρινε (άνευ αποτελεσματικότητας) την πολιτική του Ισραήλ.

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ γράφονται στα παλαιότερα των υποδημάτων τους, από τα μέλη του και τους ...επιτίμους συν-κρατούντες. Αξιοπρόσεκτο τυγχάνει το γεγονός της επιμονής του Ισραήλ στις τακτικές του, αδιαφορώντας για την επικριτική ρητορική του Προέδρου των ΗΠΑ.

ιστ. Την αντίδραση των Παλαιστινίων αξιωματούχων προκάλεσε αμερικανικός νόμος, σύμφωνα με τον οποίον προωθείται αναγνώριση της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του Ισραήλ. Σε περίπτωση υπογραφής από τον Πρόεδρο των ΗΠΑ, η Παλαιστινιακή πλευρά θα θέσει ζήτημα στο Σ.Α. του ΟΗΕ, στην Ένωση Αραβικών Κρατών και στον Οργανισμό Ισλαμικής Διασκέψεως.

ιζ. Ασκήσεις απελάσεως του Αραφάτ έχουν αρχίσει οι Ισραηλινές δυνάμεις ασφαλείας, με πραγματοποίηση δοκιμών. Πηγές πρακτορείου θέλουν ως τόπο εξορίας του Αραφάτ την Λιβύη. Αντιδράσεις στο υπόψη σχέδιο φέρεται να έχουν ο Υπουργός Αμύνης και ο Αρχηγός του Στρατού του Ισραήλ.

ιη. Περίεργοι συμβιβασμοί πρώην ορκισμένων εχθρών πραγματοποιούνται μεταξύ Ιράν και Ισραήλ. Το τελευταίο εφοδιάζει, μέσω εταιρίας του, με αμερικανικά ανταλλακτικά το Ιράν για τα οπλικά του συστήματα. Παράλληλα έχουν «στηθεί αμερικανικά αντίσκηνα» στα σύνορα του Ιράν με το Αφγανιστάν με πρόσχημα την Αλ-Κάϊντα, ενώ ομάδα πεζοναυτών παρακολουθεί τις κινήσεις της Τεχεράνης, γεγονός το οποίο αναμένεται να προκαλέσει ένταση στις σχέσεις των δύο χωρών.

Το μέτωπο της Μέσης Ανατολής αρχίζει να διευρύνεται εκ νέου, καλύπτοντας περιοχή από Ισραήλ μέχρι Αφγανιστάν και δημιουργεί προοπτική ασιατικού πολέμου, σε περίπτωση που οι ΗΠΑ επιτεθούν στο Ιράκ. Στη διεθνή σκακιέρα των ελιγμών και της «ίντριγκας» εισέρχεται η λίαν λεπτή φάση των «επομένων κινήσεων» ή καλύτερα «κάποιοι ξύπνησαν μισώντας τον κόσμο».

ιβ. Μεταξύ σφύρας και άκμονος ετέθη η ΧΑΜΑΣ καθόσον Παλαιστινιακή αστυνομία και Ισραηλινοί ευρίσκονται στο κυνήγι των μελών της οργανώσεως μετά την επίθεση αυτοκτονίας στο Ισραήλ με άρματα τα οποία έπληξαν την Γάζα.

κ. Σύμφωνα με τις αμερικανικές υπηρεσίες πληροφοριών ο Σαντάμ Χουσεΐν σκοπεύει να αποφύγει μία ανοικτή αναμέτρηση στην αχανή έρημο και να αντιμετωπίσει τις αμερικανικές στρατιωτικές δυνάμεις στις μεγάλες πόλεις όπου οι απώλειες των Αμερικανών θα είναι μεγαλύτερες.

6. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Στο άτυπο συμβούλιο των ΥΠΕΞ το οποίο πραγματοποιήθηκε στη Δανία, διεπιστώθη ότι το Μεσανατολικό, η αμερικανική επίθεση στο Ιράκ και η υπόθεση του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, ασκούν βαριά αμερικανική πίεση στην πλάτη των Ευρωπαίων. Το αρχικό σχέδιο δημιουργίας Παλαιστινιακού κράτους παρεπέμφθη στην συνάντηση των τεσσάρων (ΗΠΑ, Ε.Ε., Ρωσίας και ΟΗΕ) στην Ν. Υόρκη, ενώ στο Μεσανατολικό οι Ευρωπαίοι διατηρούν την συνοχή τους.

Εκτός από την εγγύς μελλοντική διεύρυνση η οποία αποτελεί ένα από τα δυσκολότερα προγράμματα στην Ε.Ε., τα μέλη της ευρίσκονται ενώπιον σειράς ενδογενών και ιδιαίτερα εξωγενών προβλημάτων, όπου απαιτείται να καταδειχθεί η συνοχή και σταθερότητα στην λήψη αποφάσεων για την αντιμετώπισή τους προς το συμφέρον της Ενώσεως.

β. Εντείνονται οι πιέσεις από τους εταίρους της Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ για την επίλυση του προβλήματος του «Ευρωστρατού» μέχρι τέλος του έτους, ώστε να καταστεί δυνατή η αποστολή δυνάμεως ταχείας επεμβάσεως στα Σκόπια από την Ε.Ε. προς αντικατάσταση των Νατοϊκών δυνάμεων. Ο Έλληνας ΥΕΘΑ, αναφερόμενος στις Βρυξέλες (στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων) στο θέμα του Ευρωστρατού, παρεδέχθη ότι υπάρχουν δυσχέρειες στην επίτευξη λύσεως και ετάχθη υπέρ μιας προσωρινής λύσεως μεταξύ Ε.Ε. και ΝΑΤΟ, πλην όμως η πλειοψηφία των εταίρων επιθυμεί μόνιμη λύση.

Το Αμερικανο-βρετανικό κείμενο – το οποίο αποδέχονται οι εταίροι και η Τουρκία – δίδει προνόμια κράτους-μέλους της Ε.Ε. στην Τουρκία, καθόσον δύναται να αποκλείσει από το θέατρο επιχειρήσεων του Ευρωστρατού, γεωγραφικές περιοχές, τις οποίες θεωρεί ζωτικές για την ασφάλειά της. Η Ελλάς – η οποία αντέδρασε με μεγάλη καθυστέρηση το υπόψη κείμενο – αρνείται να το αποδεχθεί με αποτέλεσμα να μπλοκάρεται η συνεργασία Ε.Ε. και ΝΑΤΟ.

γ. Ενιαία στάση φαίνεται να ακολουθούν οι Ευρωπαίοι ηγέτες στο ζήτημα του Ιράκ, καθόσον επιδοκιμάζουν το γεγονός ότι οι ΗΠΑ ζητούν την συνδρομή του ΟΗΕ για το θέμα (Συμβούλιο Ασφαλείας).

δ. Στην άτυπη σύνοδο των Υπουργών Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης στην Κοπεγχάγη, διεπιστώθη το διάτρητο των συνόρων της Ευρώπης στο πρόβλημα εισόδου των λαθρομεταναστών. Η βραδύτητα αντιδράσεως της Ενώσεως στο συγκεκριμένο πρόβλημα έχει προκαλέσει πολλά προβλήματα στο κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό επίπεδο.

Η απραξία και η απουσία λήψεως κοινών μέτρων στο θέμα της φυλάξεως των συνόρων – και ιδιαίτερα σε περιοχές όπου παρατηρούνται συνεχώς μαζικές εισοδοί (σύνορα Ελλάδος-Τουρκίας) – έχει προκαλέσει την συγκέντρωση εκατομμυρίων λαθρομεταναστών στην Ε.Ε. και η ενδεχόμενη επαναπροώθησή τους – αναγκαστική ή εθελουσία επιστροφή τους – θα δημιουργήσει σοβαρή κατάσταση εάν δεν θεσπισθούν διατάξεις οι οποίες θα αντιμετωπίζουν το πρόβλημα.

ε. Επίσημη πρόσκληση για ένταξη στο ΝΑΤΟ πρόκειται να απευθύνει το ΝΑΤΟ σε επτά χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ τον Νοέμβριο, υλοποιώντας την μεγαλύτερη διεύρυνση στην 53χρονη ιστορία του. Μετά από έντονες διπλωματικές διεργασίες στην Σύνοδο της Πράγας, το πράσινο φως θα δοθεί στην Βουλγαρία, Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία.

στ. Η Ευρώπη των «15» υπό την απειλή Ιταλίας και Βρετανίας για διάσπαση του κοινού ευρωπαϊκού μετώπου υποστηρίξεως του νέου διεθνούς θεσμού – του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου – συνεφώνησε στον καθορισμό ενός κοινού πλαισίου στη βάση του οποίου τα κράτη-μέλη θα δικαιούνται να προχωρήσουν στην υπογραφή διμερών συμφωνιών με τις ΗΠΑ. Το συμβιβαστικό αυτό πλαίσιο προβλέπει ότι κάθε συμφωνία εξαιρέσεως από την δικαιοδοσία του ΔΠΔ, θα αφορά μόνο το εν ενεργεία διπλωματικό και στρατιωτικό προσωπικό των ΗΠΑ το οποίο ευρίσκεται σε αποστολή στο εξωτερικό.

Η δήλωση του Γερμανού Καγκελαρίου ότι δεν πρόκειται να συνάψει παρόμοια συμφωνία ούτε καν βάσει κατευθύνσεων της Ε.Ε., αποτελεί την μοναδική, ίσως, αντίδραση στην εξουσία του αντίχειρος την οποία διαφαίνεται ότι κληρονόμησαν οι Αμερικανοί από τους Ρωμαίους !!

ζ. Χρυσώνοντας το χάπι στην Τουρκία, η οποία παραμένει στον προθάλαμο της Ε.Ε, η Κομισιόν προσφέρει στην Άγκυρα αύξηση στις παροχές κονδυλίων, καθώς και χορήγηση μιας αναθεωρημένης εταιρικής σχέσεως, η οποία θα εντατικοποιήσει τη διεύρυνση της προσαρμογής της προς την Ε.Ε.

«Το λεν οι κούκοι στα βουνά, το λεν και στα λαγκάδια.....».

η. Προκαταρκτικό κείμενο αρχών με το οποίο η Ελληνική Προεδρία της Ε.Ε. σε θέματα Κοινής Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφαλείας και Αμύνης (ΚΕΠΑΑ), προτείνει, για πρώτη φορά, τη διαμόρφωση μιας Κοινής Ευρωπαϊκής Πολιτικής

για ενιαία στρατηγική στο διάστημα, θέμα το οποίο έτυχε ευνοϊκής υποδοχής από τους εταίρους.

7. ΗΠΑ

α. Σε αντικείμενο επικοινωνιακής εκμεταλλεύσεως εξελίσσεται ο εντυπωσιακός τρόπος με τον οποίο η διεθνής τρομοκρατία απεφάσισε να προβεί σε ένα τόσο αποτρόπαιο και μαζικό έγκλημα, όπως αυτό της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001. Οι «stars του θανάτου» διεκδικούν την πατρότητα της ιδέας των αεροσκαφών-καμικάζι.

Η ανάμνηση της τραγικής επετείου, προκαλεί πάντα την έντονη συναισθηματική φόρτιση, η οποία δεν πρέπει να σχετίζεται με κανενός είδους πολιτικούς υπολογισμούς.

β. Κοινή εκτίμηση αποτελεί η επιδίωξη του Προέδρου των ΗΠΑ να επέμβει στο Ιράκ εν μέσω Ραμαζανίου, του ιερού μηνός των μουσουλμάνων, ο οποίος αρχίζει στις αρχές Νοεμβρίου και λήγει στις αρχές Δεκεμβρίου. Παράλληλα πιέσεις ασκούνται προς όλες τις χώρες (και στην Ελλάδα), για συναίνεση στην επέμβαση εναντίον της Βαγδάτης. Το εκτιμώμενο κόστος για την...ανατροπή του Σαντάμ Χουσείν την οποία επιδιώκουν οι ΗΠΑ, ανέρχεται σε 200 δισ. δολάρια.

Η μονομερής σύνδεση του Ιράκ με τη διεθνή τρομοκρατία και η δημιουργηθείσα κατάσταση «επικινδύνου συγκρούσεως» με την Ευρώπη, σε ότι αφορά στην ορθότητα βιαίας αλλαγής εξουσίας στην Βαγδάτη, δεν συνάδει με την απόκτηση εμπιστοσύνης των φίλων και συμμάχων των ΗΠΑ στο πολιτικό και διπλωματικό επίπεδο. Η αποφυγή δημιουργίας ενδυνάμει «ιερού πολέμου», η ανάγκη προωθήσεως βιωσίμου και δικαίας λύσεως του Παλαιστινιακού, η οργάνωση του κόσμου σε ορθολογικότερη και δικαιότερη βάση και η δημιουργία ευρύτερων συμμαχιών στηρίξεως της νομιμότητας του ΟΗΕ, πρέπει να αποτελέσουν προτεραιότητες της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής.

γ. Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ παρουσίασε στο Κογκρέσο το νέο δόγμα της χώρας του με τον τίτλο «Η Εθνική Στρατηγική Ασφαλείας των ΗΠΑ», όπου – εκτός της στροφής προς τις «προληπτικές επιθέσεις» κατά εχθρικών κρατών και τρομοκρατικών οργανώσεως της μη εξαπλώσεως των πυρηνικών όπλων, της αυξήσεως βοήθειας κατά 50% σε επιλεγμένες κυβερνήσεις τα επόμενα χρόνια και την μετ'επιτάσεως «ανοικτή διπλωματία» στον ισλαμικό κόσμο – εκείνο το οποίο προκαλεί την μεγαλύτερη εντύπωση, είναι η έμφαση η οποία δίδεται στο γεγονός ότι ο Πρόεδρος δεν προτίθεται να επιτρέψει σε καμία ξένη δύναμη να καλύψει την τεράστια υπεροχή που απέκτησαν οι ΗΠΑ μετά το 1991.

Με απλή γλώσσα, ο Αμερικανός Πρόεδρος έστειλε μήνυμα ότι δεν θα επιτρέψει σε κανέναν να αμφισβητήσει την αμερικανική κυριαρχία !! PAX IMPERIUM ROMANA δηλαδή !!

δ. Παρά τις σφοδρές αντιδράσεις μελών του Δημοκρατικού Κόμματος αλλά και τις επιφυλάξεις ορισμένων Ρεπουμπλικάνων, ο Αμερικανός Πρόεδρος διασφάλισε υπό όρους την συναίνεση του Κογκρέσου για την χρήση στρατιωτικής βίας εναντίον του Ιράκ.

Ο κύβος ερρίφθη και η σχεδιαζόμενη επιχείρηση στο Ιράκ αποτελεί θέμα χρόνου ενώ ο Πρόεδρος των ΗΠΑ με την πολιτική του στον ΟΗΕ, επιχειρεί να χαλυβδώσει την αμερικανική ηγεμονία παγκοσμίως.

ε. Σε αυξημένη επαγρύπνηση, εν όψει πιθανού πλήγματος της οργανώσεως Αλ-Κάϊντα, έχουν τεθεί οι αμερικανικές αρχές ασφαλείας.

στ. Κατά την πραγματοποιηθείσα Σύνοδο των Υπουργών Αμύνης των χωρών-μελών του ΝΑΤΟ, στην Βαρσοβία, η αμερικανική πλευρά πρότεινε τη δημιουργία ταχείας δυνάμεως αντιδράσεως 20.000 ανδρών περίπου, ώστε να αρχίσει ασκήσεις το 2004 και να είναι έτοιμη επιχειρησιακά το 2006 με δυνατότητα αναπτύξεως-επεμβάσεως σε οιοδήποτε σημείο του πλανήτη σε διάστημα 5-30 ημερών.

Με τις παρεμβατικές διαθέσεις των ΗΠΑ στα εσωτερικά του ευρωπαϊκού «μαγειριού» συνδυαζόμενες και με την «φιλοσοφική προσέγγιση» από ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες, επιχειρείται να τεθεί αμερικανική ταφόπλακα στον Ευρωστρατό μέσω του ΝΑΤΟ !!

ζ. Δημοσιεύματα αμερικανικών εφημερίδων αναφέρουν ότι οι μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ προσανατολίζονται στην ανατροπή του Ιρακινού ηγέτη μέσω πραξικοπήματος, λύση η οποία μειώνει το ανθρώπινο, το οικονομικό και το πολιτικό κόστος μιας επιθέσεως και εξασφαλίζει την ενότητα του Ιράκ υπό στρατιωτική εξουσία.

η. Νέες πιέσεις υπέρ της Τουρκίας για την Κύπρο ασκήθηκαν από τον Αμερικανό ΥΠΕΞ στον Έλληνα ομόλογό του να επανεξετασθούν οι «νέες» ιδέες του Ντεκτάς. Η επίσημη στροφή της Ουάσιγκτον προήλθε από έκθεση-φωτιά του HERITAGE FOUNDATION σύμφωνα με την οποία η Άγκυρα έχει πρωταρχική σημασία για τις ΗΠΑ διότι :

- (1) Είναι σύμμαχος-κλειδί των ΗΠΑ.
- (2) Διαθέτει έναν από τους ικανότερους στρατούς του ΝΑΤΟ, αποδεδειγμένο, συνεργάσιμο και αξιόπιστο για τα αμερικανικά συμφέροντα και προτεραιότητες.
- (3) Είναι σημαντικός εμπορικός εταίρος και μπορεί να διευκολύνει την πρόσβαση στο πετρέλαιο και το αέριο της Κεντρικής Ασίας.
- (4) Αποτελεί παράδειγμα επιτυχούς μουσουλμανικής δημοκρατίας.

Η φιλοτουρκική στροφή εξηγείται από την προοπτική επιθέσεως κατά του Ιράκ, χωρίς ιδίως να αποκλείονται και οι προβλεπόμενες παρενέργειες για την απόφαση εντάξεως της Κύπρου στην Ε.Ε.

θ. Στο στόχαστρο των ΗΠΑ ευρίσκονται χώρες όπως η Υεμένη, η Συρία, ο Λίβανος, το Σουδάν και το Ιράν, την στιγμή κατά την οποία Γαλλική εφημερίδα δημοσίευσε σειρά εγγράφων τα οποία καταδεικνύουν τις σχέσεις τις οποίες δυνατόν να έχουν οι χώρες αυτές με τους Παλαιστινίους στην Δ. Όχθη και στην Γάζα.

8. ΡΩΣΙΑ

α. Ο Ρώσος Υπουργός Αμύνης υπεστήριξε από την Ουάσιγκτον ότι η Μόσχα, δεν εξήγαγε ποτέ επιθετικά οπλικά συστήματα στο Ιράν, ούτε έχει την πρόθεση να το πράξει.

Η Ρωσοϊρανή συνεργασία στον πυρηνικό τομέα, έχει μπει στο στόχαστρο της αμερικανικής επιφυλακτικότητας σε ότι αφορά στην επιχείρηση αποκτήσεως πυρηνικών όπλων από την Τεχεράνη.

β. Οι πρόσφατοι αεροπορικοί βομβαρδισμοί οι οποίοι πραγματοποιήθηκαν από την Ρωσία στον θύλακα Πανκίσι της Γεωργίας (κρησφύγετο Τσετσένων αυτονομιστών), κλιμάκωσαν την ένταση μεταξύ των δύο χωρών και προκάλεσαν έντονες αντιδράσεις του Γεωργιανού Κοινοβουλίου, το οποίο ζήτησε την άμεση αποχώρηση της χώρας από την Κοινοπολιτεία Ανεξαρτήτων Κρατών (ΚΑΚ).

Λίαν έντονη και εύθραυστη κατάσταση έχει δημιουργήσει η αντιπαράθεση μεταξύ Ρωσίας και Γεωργίας, με την πρώτη να αισθάνεται ιδιαίτερος ανήσυχη από την συνεχώς αυξανόμενη στρατιωτική παρουσία των Αμερικανών στην περιοχή.

γ. Η ανταλλαγή της αμερικανικής επιθέσεως στο Ιράκ με μία Ρωσική επέμβαση στην Γεωργία, αποτελεί ένα πιθανό «παζάρι», μεταξύ Μόσχας και Ουάσιγκτον. Οι πολιτικές κινήσεις του Ρώσου Προέδρου φαίνεται να έχουν πιάσει τόπο, λόγω της ανάγκης της Ουάσιγκτον να εξεύρει ισχυρούς συμμάχους στο θέμα της επιθέσεως εναντίον του Ιράκ.

Ο Ρώσος Πρόεδρος χρησιμοποιεί την ίδια, με τους Αμερικανούς, γραμμή, για την αντιμετώπιση των Τσετσένων αυτονομιστών στην Γεωργία.

δ. Σε ελεεινή κατάσταση με διεφθαρμένους αξιωματικούς και απλήρωτους στρατιώτες είναι οι Ένοπλες Δυνάμεις της Ρωσίας. Η εμπιστοσύνη των Ρώσων στις Ένοπλες Δυνάμεις υπεχώρησε στο 50% από το 99% που ήταν κατά τη δεκαετία του '80.

Υπο

Προ

σωπικής Ευθύνης

Επι

Παρα

Θέσεις

Αντι

Οκτώβριος 2002

Προ

Δημητρίου Θ. Μανίκα

Αυτό το τεύχος ακολουθεί τον εορτασμό της Εθνικής Επετείου του «ΟΧΙ». Ας ξεχάσουμε λοιπόν το σήμερα κι' ας εκφράσουμε «ΘΕΣΕΙΣ» γι' αυτό το υπέρλαμπρο χθες. Οι «ΘΕΣΕΙΣ» θα αναφερθούν λοιπόν στο «ΟΧΙ», στις οριακές, για όσα ακολούθησαν, πράξεις και την ουσία του μηνύματός τους :

Α' ΤΟ «ΟΧΙ»

Χρόνια τώρα ιστορικοί, φιλόλογοι, λογοτέχνες και, προ πάντων, πολιτικοί προσπαθούν να μας εξηγήσουν και να μας πείσουν (σύμφωνα με την άποψή τους) για το **ποιος, πότε, πως και γιατί τόλμησε να πει το «ΟΧΙ»**.

Ουδείς δύναται να δώσει εγκυρότερες απαντήσεις από αυτόν, που απ' το στόμα του βγήκε η ιστορική λέξη «ΟΧΙ».

Την απάντηση την έχει δώσει από την 30ή Οκτωβρίου 1940. Οι «**διάφοροι**» όμως, για «**διαφόρους λόγους**», δεν έχουν επιτρέψει να δημοσιοποιηθεί.

Αλλά ευτυχώς, «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της Κυριακής 27^{ης} Οκτωβρίου 2002 ΤΟΛΜΗΣΕ. Συγχαρητήρια και ευχαριστίες πρέπει στην **εφημερίδα**, στον κ. **Στρατή Στρατήγη**, ο οποίος βρήκε στο αρχείο της Διευθύνσεως Ιστορίας Στρατού (Αρχ. ΔΙΣ Φ. 618/ΣΤ/1) την ομιλία του ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ προς τους Ιδιοκτήτες κι Άρχισυντάκτας του Αθηναϊκού Τύπου της 30ής Οκτωβρίου 1940 και την έστειλε στον κ. **Αντώνη Καρκαγιάννη** και ιδιαίτερος σ' αυτόν ο οποίος την παρέθεσε και την σχολίασε στη στήλη του. Στο επόμενο τεύχος των «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΩΝ» θα εντεθεί η ομιλία όπως δημοσιεύθηκε και σχολιάστηκε στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ».

Β' ΓΡΑΜΠΑΛΑ

Ανατολικά απ' την τοποθεσία ΕΛΑΙΑΣ-ΚΑΛΑΜΑ στέκει σαν καβούκι χελώνας η ΓΡΑΜΠΑΛΑ. Είναι φανερό, και πολύ περισσότερο για το 1940, πως αν θέλεις να ξηλώσεις το ΚΑΛΠΑΚΙ, το πιο σίγουρο ξήλωμα έρχεται από την ΓΡΑΜΠΑΛΑ. Δικαιολογημένα λοιπόν οι ΙΤΑΛΟΙ χίμηξαν στη ΓΡΑΜΠΑΛΑ, και μια και δυο και άλλες φορές κι από πολλές πλευρές, με κάθε τρόπο. Μα μ' ένα απίθανο κι απρόσμενο γι' αυτούς μάγεμα, της χελώνας το καύκαλο έγινε σκαντζόχοιρου καβούκι και δυο φορές που πάτησαν επάνω της, ίδια αγκάθια οι λόγγες, αυτών των ίδιων, που είχαν πατηθεί, τινάχτηκαν, τους τρύπησαν, τους έδιωξαν. Και δεν ήταν μόνο αυτό. Πρωτόγνωρη, ανατριχιαστική στριγκιά, συνόδευε, το ξέσκισμα της λόγγης, η ιαχή «ΑΕΡΑ». Η στρατιωτική Στρατηγική και η Τακτική μετράει τον άνθρωπο, λογαριάζει και με κάποια ίσως (για σιγουριά) υπερβολή εκτιμά τις δυνατότητές του. Αλλά Δε δέχεται ότι ένα αμυνόμενο Τμήμα, που, μετά το καταθλιπτικό βάρος της επιθετικής προσβολής, υφίσταται την έφοδο του επιτιθεμένου, μπορεί να αφήσει τις θέσεις του και να εκτοξεύσει αυτό δική του έφοδο κατά του εφορμούντος επιτιθεμένου. Εδώ λοιπόν στη ΓΡΑΜΠΑΛΑ γεννήθηκε τούτος ο καινούργιος ελιγμός, η «ΑΝΤΕΦΟΔΟΣ» και βασίστηκε σ' έναν ολοσχερώς απρόβλεπτο και απροσμέτρητο παράγοντα την ψυχή του ΕΛΛΗΝΑ. Ακόμη περισσότερο η τακτική δεν δέχεται αμυνόμενο τμήμα, που ανατράπηκε απ' τις θέσεις του, να ξαναγυρίζει, να αντεπιτίθεται και να τσακίζει αυτούς που λίγο πριν το ξήλωσαν. Κι όμως αυτό έγινε στη ΓΡΑΜΠΑΛΑ. Έτσι λοιπόν ότι κι αν έγινε, όπου αλλού στο μέτωπο (κι έγιναν πολλά θαυμαστά, σπουδαία και ΕΛΛΗΝΙΚΑ), στη ΓΡΑΜΠΑΛΑ σφραγίστηκε η αποτυχία της ιταλικής επίθεσης. Εδώ προσδιορίστηκε η μορφή του πολέμου που για έξι σχεδόν μήνες θα διεξαχθεί στη ΒΟΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟ. Η ΓΡΑΜΠΑΛΑ αναδεικνύεται το ΒΑΛΤΕΤΣΙ του '40.

Σε πολλές περιγραφές, αφηγήσεις, ιστορικές καταγραφές, ελληνικές και ξένες, καταβάλλεται προσπάθεια ερμηνείας του ακατανόητου ελληνικού πολεμικού μεγαλείου του πολέμου '40-'41. Η πιο πρόσφορη μέθοδος είναι η

μειωτική περιγραφή του Ιταλού μαχητή. Είναι ύβρις απαράδεκτη και διττή και για τους Ιταλούς μαχητές, νεκρούς κι αναπήρους αυτού του πολέμου και για το μεγαλείο της κυριολεκτικώς παράλογης κι υπερφυσικής ελληνικής πολεμικής αρετής εκείνου του καιρού. Έπαψαν κάποια στιγμή οι Ιταλοί να είναι αξιόλογοι και αξιόπιστοι μαχητές, εξ αιτίας του πολέμου '40-'41, αλλά όχι στην Αλβανία.

Γ' 731 (729)

Αυτό το τίναγμα απ' το βατήρα της ΓΡΑΜΠΑΛΑΣ έφτασε τον ελληνικό Στρατό, με τις πρωτόφαντες τακτικές του, εκεί που στις ΓΡΑΜΠΑΛΑΣ τη μνήμη περιγράψαμε. Στο κέντρο ειδικά, πάνω απ' την ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ, βόρεια της ΤΡΕΜΠΕΣΙΝΑΣ, στο πέρασμα του ΜΠΟΥΜΠΕΣΙ.

Πλησίαζε πια η Άνοιξη. Αν μέσα στο καταχείμωνο, στα παγωμένα βουνά, τούτα τα θεριά οι ΕΛΛΗΝΕΣ κατάφεραν τα ακατόρθωτα, τι μπορούν να κάνουν ακόμη μόλις καλοκαιριάσει ;

Τούτο το ερώτημα έκαιγε τους Ιταλούς, αλλά και τους μεγάλους συμμάχους τους, τους Γερμανούς.

Δεν θα σταθώ εδώ στην εξιστόρηση της Ιταλικής εαρινής επιθέσεως, ούτε στους λόγους που την επέβαλαν. Θα προσκυνήσω μόνο στο ύψωμα σύμβολο 731.

Οι Ιταλοί που απ' τις 28 Οκτωβρίου πολέμαγαν, όσο καλύτερα ήξεραν και μπορούσαν, έβλεπαν πως, όλη τους η μυθολογία, κινδύνευε να καταρρεύσει. Το καθεστώς έτριζε μέσα κι έξω, η αξιοπιστία του ξέπεφτε. Όφειλε η Ιταλία, να προσπαθήσει, μ' ότι καλύτερο διέθετε, από Αρχιστράτηγο μέχρι Στρατιώτη, από τουφέκι μέχρι Αεροπλάνο και μ' ότι περισσότερο είχε. Στην ποσότητα χωρίς δυσκολία κατάφερε να διαθέσει καταθλιπτικούς αριθμούς. Στην ποιότητα έστειλε, ότι καλύτερο διέθετε, όλους τους αξιωματούχους του καθεστώτος, Αρχιστράτηγο τον ίδιο τον Αρχηγό του Επιτελείου της Καμπαλέρο, παρατηρητή, ηθικό εμψυχωτή, τον ίδιο τον ΝΤΟΥΤΣΕ, που, τρεις ημέρες πριν την επίθεση, έστησε το θρόνο του, ως άλλος Ξέρξης.

Και κίνησε η επίθεση. Τετρακόσια αεροπλάνα, πυροβόλο ανά μέτρο μετώπου, Γ/Θ και Πεζικό σε κύματα. Χρησιμοποίηση μάζας μέσων, πυρών και ανθρώπων σε άγνωστη μέχρι τότε πυκνότητα. Αργότερα στο Ανατολικό μέτωπο θα παρουσιαστούν τέτοιες τακτικές. Μπροστά στο κέντρο της επίθεσης ένας Λόφος το 731, πιο μπροστά το μαντρόσκυλό του το 710 (έτσι το βάφτισε ο Συνταγματάρχης του). Κύματα τ' αεροπλάνα, κυλιόμενη μάζα πυρός το Πυροβολικό κι όλμοι, κύματα τα τμήματα εφόδου Πεζικού και Γ/Θ όπου

μπορούσαν το 731, αδύνατο να παρθεί. Παίρνεται το 710 και χάνεται. Περνάν οι ημέρες. Ξαναπαίρνεται το 710 και οι Έλληνες το αφήνουν, δεν το χρειάζονται πια. Τώρα ξανά το κακό βουνό μπροστά τους, το 731 έχει αποψιλωθεί κι αρχίζει να χαμηλώνει. Νέα κύματα Αεροπλάνα, Πυροβολικό. Έφοδοι, κάποια στιγμή πατιέται. Αλλά τι γίνεται ; Η τέχνη της ΓΡΑΜΠΑΛΑΣ ξαναχτυπάει, οι Ιταλοί διώχνονται. Πάλι κύματα Αεροπλάνα, Πυροβολικό το 731 έχει χαμηλώσει τόσο, που όσο βαθιά ορύγματα κι αν έχουν σκάψει οι ΕΛΛΗΝΕΣ, να έχουν ξεπατωθεί, καιρός για καινούργια κύματα εφόδου. Απ'τα' ανασκαμμένο κουφάρι του βουνού ντουφεκιές, χειροβομβίδες, αυτό το κρύο κρακ-κρακ της λόγχης κι ΑΝΤΕΦΟΔΟΣ, με την ανατριχιαστική στριγκιά «ΑΕΡΑ». Γκρεμίζονται πίσω οι Ιταλοί. Αρχίζουν ν' απογοητεύονται κι όμως επιμένουν. Άλλη μια γενική προσπάθεια. Αεροπλάνα, Πυροβολικό, Τ/Θ κύματα εφόδου, κάτι πάνε να καταφέρουν, πατάνε, νομίζουν πως θα πάρουν το 731, το θέλουν έστω κι αν δεν προχωρήσουν, ούτε ένα βήμα, πέρα απ' αυτό. Είναι πια ένα σύμβολο βραχνάς, όμως η ιαχή «ΑΕΡΑ» ξανακούγεται και το 731 ζει, κρατιέται, δεν πατιέται. Τώρα πια είναι 729 γυμνό και ανασκαμμένο, αλλά πάντα ΕΛΛΗΝΙΚΟ.

Σιγά σιγά η εαρινή επίθεση ξεφτίζει. Ο ΝΤΟΥΤΣΕ θλιμμένος φεύγει απ' το μέτωπο, κάποιες προσπάθειες απελπισίας γίνονται, αλλά μάταια. Κάποιοι Ιταλοί βέβαια θ' ανεβούν στο 731 (729) μια πομπή θλιβερή, αλλά οπωσδήποτε αξιοσέβαστη. Μια επιτροπή, με λευκή σημαία κι επικεφαλής έναν Κληρικό Αξιωματικό, φτάνει στο 731 (729) ζητάει ανακωχή, για περισυλλογή νεκρών. Ο επικεφαλής κληρικός έχει σοκαριστεί, είναι έτοιμος να λιποθυμήσει, πίνει κονιάκ για να συνέλθει. Οι εικόνες που είδε ανεβαίνοντας, τον έχουν τσακίσει. Η ανακωχή τελικώς δεν γίνεται, οι Ιταλοί την θέλουν τοπική, οι Έλληνες αντιπροτείνουν γενική σ' όλο το μέτωπο, δεν συμφωνούν, η μάχη ξαναρχίζει. Κι άλλοι Ιταλοί περνούν απ' το 731 (729) αιχμάλωτοι πια, είναι πολλοί, οπωσδήποτε περισσότεροι απ' τους υπερασπιστές του.

Τώρα πια ο επόμενος Ιταλικός ελιγμός είναι αναπόφευκτα η πορεία προς τη θάλασσα. Εκτός, εάν !... Και βέβαια εμφανίζεται ο σύμμαχος ΧΙΤΛΕΡ κι όλοι ξέρουν και ξέρουμε, πως οι Ιταλοί, μετά από εξάμηνο υποχωρητικό αγώνα, κατέλαβαν τα ΓΙΑΝΝΕΝΑ και την ΚΑΣΤΟΡΙΑ και την ΑΘΗΝΑ και την ΠΑΤΡΑ.

Απ' την ΓΡΑΜΠΑΛΑ ως το 731 (729) όμως πέρασαν σχεδόν έξι μήνες κι όσα έγιναν άλλαξαν πολλά απ' όσα είχαν σχεδιαστεί. Εμείς μένουμε συνήθως στην επίκληση καθυστέρησης εκδηλώσεως της Γερμανικής επιθέσεως κατά της ΕΣΣΔ. Αυτή την καθυστέρηση την υπολογίζουμε σε ένα με δύο μήνες. Τη θεωρούμε, δικαίως, σημαντική κι αποφασιστική για την τελική αποτυχία της Γερμανικής επίθεσης.

Είναι όμως μόνο αυτή η επίδραση του πολέμου 40-41 ; ΟΧΙ πιο μεγάλο απ' το ΟΧΙ της 28^{ης} Οκτωβρίου. Απ' τη ΓΡΑΜΠΑΛΑ ως το 731 (729) χάθηκαν για τον άξονα όλα όσα, είχαν υπολογίσει οι σύμμαχοι αυτοί ότι, μπορούσε να εισφέρει το Ιταλικό δυναμικό.

Η κατάσταση στα ΒΑΛΚΑΝΙΑ, εάν δεν είχε η ΕΛΛΑΣ αντισταθεί νικηφόρα κι είχε υποταχθεί στους ΙΤΑΛΟΥΣ, θα ήταν τελείως διάφορη, με Γ/ΒΙΑ υποταγμένη και ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ενεργό σύμμαχο. Θα άφηναν ποτέ οι ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ, του 1940, μόνους τους ΙΤΑΛΟΥΣ να καταλάβουν την ΕΛΛΑΔΑ ;

Με το σύνολο των ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ υποταγμένο και την ΕΛΛΑΔΑ, υπό Ιταλοβουλγαρική κατοχή, ποια θα ήταν η στάση της ΤΟΥΡΚΙΑΣ ; Και με την ΤΟΥΡΚΙΑ, αναμφισβήτητα συντασσόμενη στον άξονα, ποια θα ήταν η τύχη της ΕΣΣΔ ; Όταν μάλιστα η σύμμαχος ΙΤΑΛΙΑ θα διετηρείτο στη Μεσόγειο ατσαλάκωτη κι επηρμένη.

Κι ας δούμε και τ' άλλο στρατόπεδο της μόνης τότε συμμάχου ΑΓΓΛΙΑΣ. Πήρε ή όχι ανακούφιση στην ΑΦΡΙΚΗ και χρόνο για να ενισχύσει τις δυνάμεις της, απ' την νικηφόρα Ελληνική δράση. Πήραν, όσοι δε συμπαθούσαν τον άξονα μήνυμα αισιοδοξίας ή όχι. Επηρεάσθηκε ή όχι φιλικά και αντιαξονικά η κοινή γνώμη των ΗΠΑ. Τελικά ήταν η ΠΡΩΤΗ νίκη κατά του άξονα και μάλιστα νίκη στροφής των εξελίξεων, νίκη αποφασιστική κι αποτελεσματική.

FOREIGNERS BRIEFING

“Euro Army”, Evolution-Perspectives

By Lt. Gen. Ret. George Korakis, page 4

There is still a question remaining about the materialization of the Euro Army. Our country opposes what had been agreed between Turkey, USA and UK, for it is against what is meant to be an internal matter of interest exclusively in the frame of EU members. At the Nice summit last year the European leaders admitted the fact that the principle role for the European defense has to be in the part of NATO, mostly because they recognized the existence of an economical burden otherwise. They agreed that the Euro Army will intervene in peripheral crises and in case USA, through NATO, are not intending to do so. Also the Euro Army will carry out missions of search and rescue (SAR), humanitarian and maintaining peace. Furthermore they consider replacing the UN troops in Skopje and Bosnia. In this force will contribute all EU members except Denmark. The first ever war that has been waged by NATO in Yugoslavia revealed the prevailing mechanism that functions under the USA. This war started the era of discord between USA and Europe.

The European Union moves in between the challenges of the American hegemonies, the inter-European opposition and the globalization which results to the fact that the defense emancipation of Europe to present all the side effects in the attempt to make the Euro Army. What is left for Hellas is to succeed her target that is security (survival, sovereignty, and independence) in an anarchist political arena, where arms rule in the cost of justice and morals.

Policy of Civilizations

By Maj. Gen. Ret. A. Diamantopoulos, Dr. of Philosophy, page 6

The power of USA is shown by all means (economic, military, technical and political) throughout the globe which is ideologically backed by the philosophy of utilitarianism and strength. Their own pursue is the integration and the imposing of their power onto the whole world by preventing the developing of likely antagonists or the opponents to their policy which misleadingly can be translated as terrorism. Europe is in the stage of realizing the happenings and so tries to find ways of weaning and get free from the protection of the USA.

Unfortunately the weapon of the weak is his unorthodox and surprise response against the strong which in other words is named terrorism.

All these differences between the strong and the weak have also knocked the door of religions, that find the opportunity to bring to the point matters that did not exist before or they did in minor scale.

Hellas, because of her strategic position can play the role of a mediator between the eastern and the western civilizations.

The globalization has to find a better and fair way of expressing itself for the sake of humanity.

The powerful states have to work under wise and moral rules aiming to a better world.

The Catastrophe of Asia Minor-Fatal faults

By General Ret. D. Skarvelis, Academician-Honorary Chief of HAFGS, page 9

The event that marked the Hellenic History in all its gravity and the one that has turned the tide of the Hellenic Nation.

The Enlargement of the European Union, Problems-Perspectives

By Maj. Gen. Ret. Chr. Papadogeorgopoulos, page 14

The enlargement of the EU brings optimistic perspectives, because of the larger territory and population, but at the same time it gives the sense of great expectations from the side of the candidate countries.

Islamic Fundamentalists Terrorism

By Maj. Gen. Ret. (police) P. Laggaris page 16

After the latest terrorist action in Indonesia it is expected that this series of events will continue into the western world. The permanent threat of terror is going to last long. No evaluation shows a viable solution in the present stage. The west should study better the reasons of the misery that has been grown into the former communist countries and the third world ones since the fall of the East Pact.

Weathervane

By Maj. Gen. Ret. D. Krystallis, page 20
Comments on events.